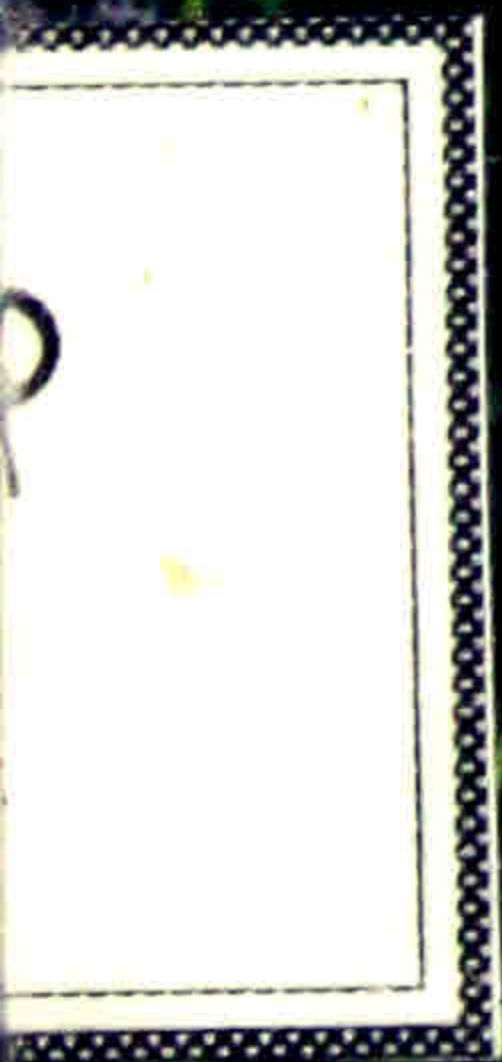
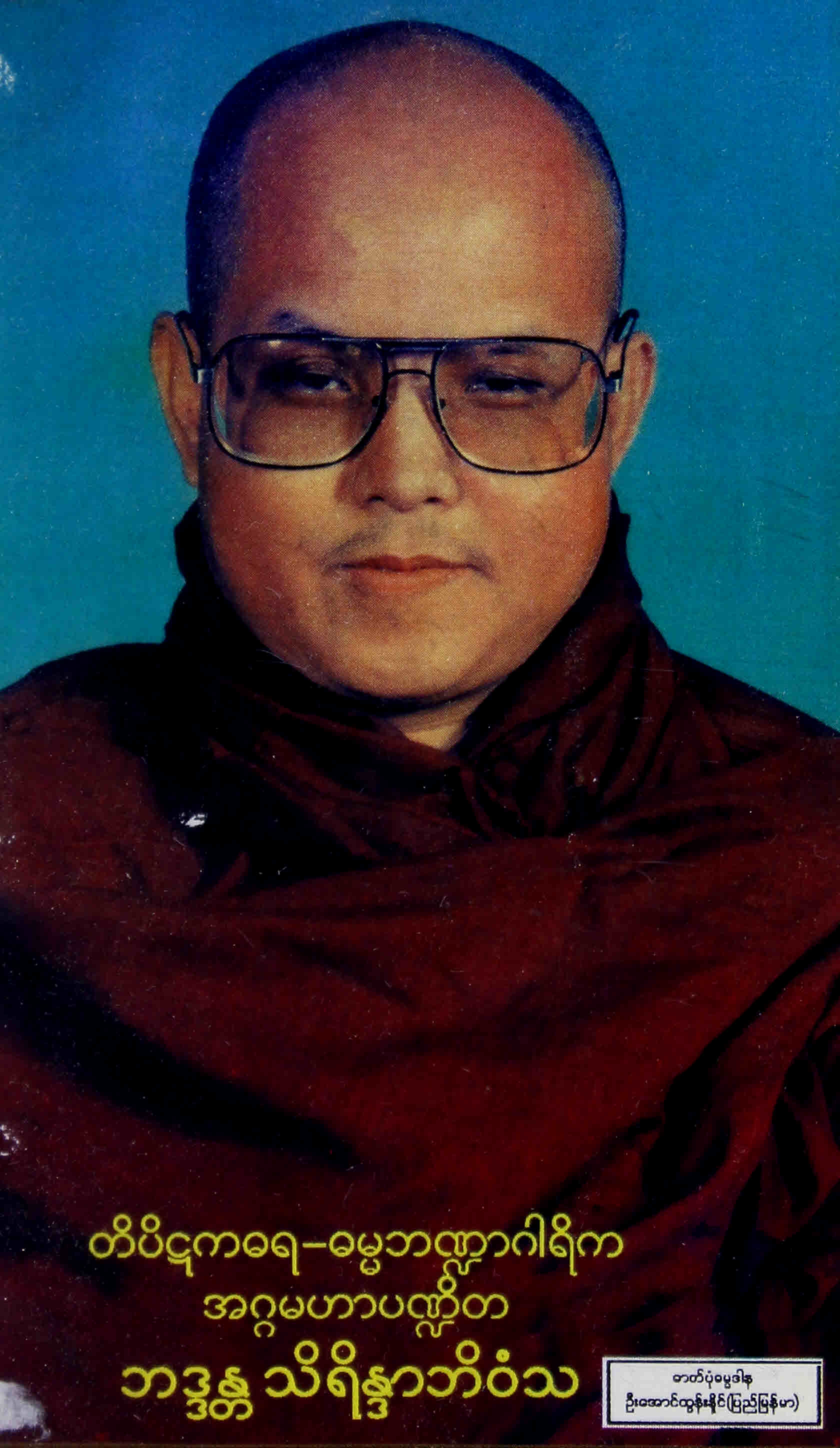

မေတ္တာတရားလှူဒါန်းအား

တိပိဋကဓရ-ဓမ္မာဏ္ဍာဝိရှိက
(ယော)ဆရာတော်

တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ဘဒ္ဒန္တ သိရိန္ဒာဘိဝံသ

ဓာတ်ပုံဓမ္မဒါန
ဦးအောင်ထွန်းနိုင်(ပြည်မြန်မာ)

၂၄၃၅၈

မေတ္တာတရား လှူခွမ်းအား

တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
(ယော)ဆရာတော်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

◆ စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၄၆၅/၉၉(၈)

◆ မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၆၄၂/၉၉ (၁၂)

◆ ထုတ်ဝေခြင်း

ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ-၁၀၀၀

တန်ဖိုး - ၂၂၅ ကျပ်

◆ ထုတ်ဝေသည့်ကာလ

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ

◆ အတွင်းသားပုံနှိပ်

မတင်စိန် (၀၅၅၂၉)၊ ဇော်ဦးပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ်(၂)၊ ချန်း(၁)လမ်း၊ ပုသိမ်ညွန့်၊ ရန်ကုန်မြို့။

◆ မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

ဦးကျော်စိန် (၀၂၉၀၉)၊ ကျောက်စိမ်းပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ်(၁၇၁)၊ ၃၃ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

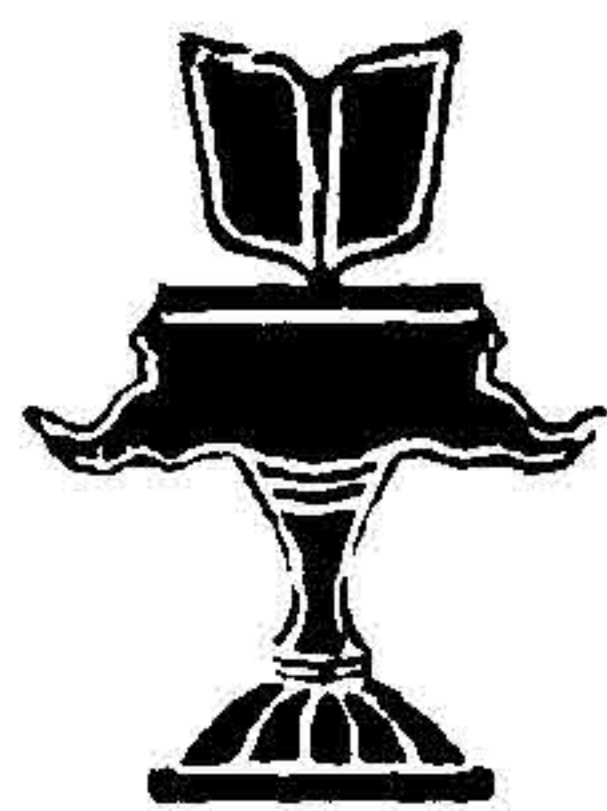
◆ ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်ဆန်း (၀၉၃၂)၊ (ရဲဘော်ကျော်ဆန်း)

ရဲအောင်စာပေ၊ အမှတ်(၂)၊ ချန်း(၁)လမ်း၊

ပုသိမ်ညွန့်၊ ရန်ကုန်မြို့။

သီရိစိစဉ်သည်

ပြည်လုံးကျွတ်ဖြန့်ချိရေး

ရွှေစန္ဒာထွန်းစာပေ

အမှတ်-၉၆၊ (ပြေညီ)၊ ၃၈ လမ်း၊

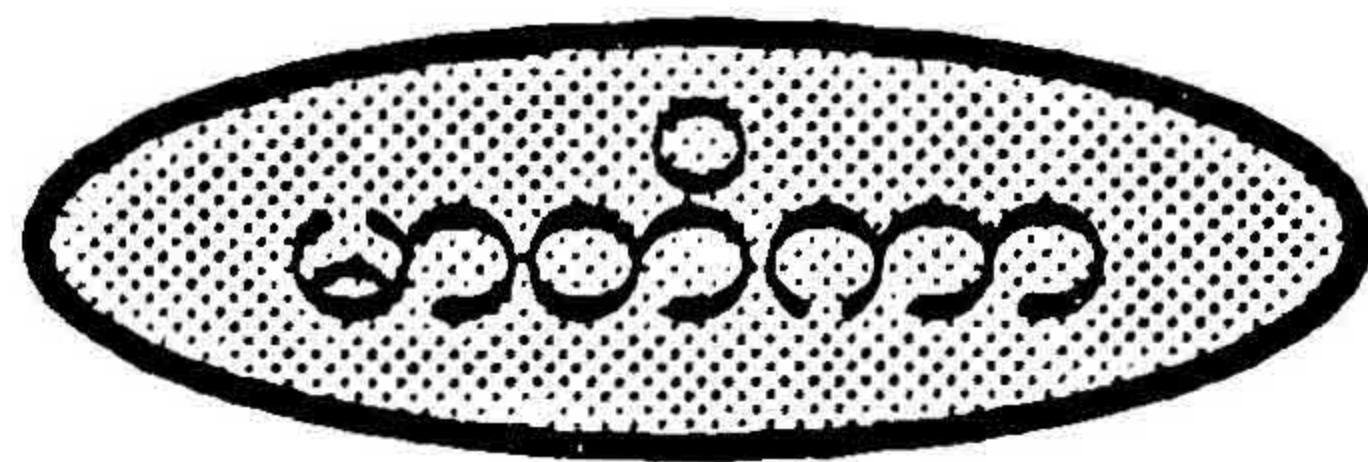
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။

❧ ၀၁-၂၄၃၈၇၀

ဝါခေါင်လပြည့်နေ့ကို မေတ္တာ
အခါတော်နေ့လို့ သတ်မှတ်ထား
တယ်။ သို့သော် မေတ္တာပွားရမှာက
ဝါခေါင်လပြည့် တစ်ရက်ထဲပွားရမှာ
မဟုတ်ပါ။ နေ့တိုင်းပွားကြရမှာပါ။
ဘာဝနာ အလုပ်အားထုတ်တော့လဲ၊
ရှေ့ပြေးအနေနဲ့ ပွားကြရမှာပါ။

(ယော)ဆရာတော်

မေတ္တာတရားလူ့စွမ်းအား

ဘာဝနာအလုပ်ရဲ့ရှေ့ပြေး	...	၁
မေတ္တသုတ်၏သမိုင်း	...	၃
တောစောင့်နတ်တွေအနေခက်ကြလို့	...	၅
မေတ္တာလက်ဆောင်	...	၇
မေတ္တာဓာတ်အားပေးစက်ရုံ အလုံး(၅၀၀)	...	၁၁
မေတ္တာအကူအညီမပါခင်တုန်းက	...	၁၅
မေတ္တာသည် ဝိပဿနာသုခ	...	၂၁

ဘာသာတရားသည်	
ကိုးကွယ်ရုံသက်သက်မဟုတ်	... ၂၃
တရားယန္တရား(၄)ချက်	... ၂၅
မေတ္တာရှေ့ပြေးကျင့်စဉ်	... ၂၇
စွမ်းတဲသူဆိုရင်	... ၂၉
မိမိသန္တာန်မှ လိုက်ကာ(၂)ချပ်	... ၃၁
မေတ္တာပို့စကား (၃)ခွန်း	... ၃၃
မေတ္တာသည်အလှဆုံးအင်အား	... ၃၅
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ	... ၃၈
မပြုရှောင်ပါစေ	... ၄၃
ဝိပဿနာဉာဏ်မှန်ဘီလူး	
ချုံ့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ	... ၄၇
ရုပ်မြင်နာမ်ကြားစက်	... ၅၁
လမ်းညွှန်ကျင့်စဉ်အပြည့်အစုံ	... ၅၅

ကိလေသာနီဝရဏသည်မီး ... ၅၇

တရားထမင်းအိုးဟင်းအိုးတွေ
မှောက်ကုန်မယ် ... ၅၉

သတိပဋ္ဌာန်အဝတ်ထူထူလေးနဲ့ကိုင်ပါ ... ၆၁

ပိုက်ဆံမတောင်းဘူး၊ တရားသာပေး ... ၆၃

နမောဗုဒ္ဓဿ

ကိစ္စအားလုံးပြီးဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ် ... ၆၉

တရားအမှန်ကိုမဖောက်မပြန်
သိသောပုဂ္ဂိုလ် ... ၇၁

မောဟတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ
နိုးကြားတော်မူသောပုဂ္ဂိုလ် ... ၇၃

ဘုရားရှိခိုးခြင်းသည် ဘုရားထံမှ
ဓာတ်သတ္တိယူတာ ... ၇၇

အတိုဆုံးဘုရားရှိခိုး ... ၈၁

ဓမ္မဆိုတာလူတွေသွားရမယ့်
လမ်းကြောင်း ... ၈၃

ဓမ္မသရဏံ ဂစ္ဆာမိမပြတ်သားတာ	... ၈၇
တရားမမြင်ရင်	... ၈၉
ဘုရားမြင်မှ	... ၉၁
တရားမွေ့လျော်မှ	... ၉၇
ညဏ်လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကိုငံထားပါ	... ၉၉
ဘုရားကိုမြင်တော့	... ၁၀၃
အဖေ, အမေထက်သာတဲ့သား	... ၁၀၉
ကြံ့ရဖြစ်ထွေ	... ၁၁၁
ဖိုးလွန်, ဖိုးချန်	... ၁၁၅
ဗုဒ္ဓဟူသည်	... ၁၁၇
ရန်သူကိုရန်သူလို့မသိလိုက်ရဘူး	... ၁၁၉
နမောဗုဒ္ဓဿအစွမ်း	... ၁၂၁
ကောင်းတာအကုန်စွန့်ခဲ့ရတာ	... ၁၂၅
တရားနဲ့ဝေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင်	... ၁၂၇

မေတ္တာတရား၊ လူ့စွမ်းအား

တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ(ယော)ဆရာတော်

[၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်နေ့
၁၉၉၈-ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၇)ရက်၊ သောကြာနေ့တွင်
ရန်ကုန်တိုင်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ဘာဝနာလမ်း၊
ဟံသာဝတီကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်ကြီးအတွင်း၌ ယောဂီပရိသတ်
အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့အတွက် ဓမ္မဒါန၊
ဓမ္မလက်ဆောင်အဖြစ်ဖြင့်၊ အမှတ်ရဖွယ် အဖြစ်ဖြင့်
ဟောကြားအပ်သော တရားတော်ဖြစ်သည်။]

ဘာဝနာအလုပ်ရဲ့ရှေ့ပြေး

ဝါခေါင်လပြည့်နေ့ကို မေတ္တာအခါတော်နေ့
လို့ သတ်မှတ်ထားတယ်။ သို့သော် မေတ္တာပွားရ

၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

မှာက ဝါခေါင်လပြည့်တစ်ရက်ထဲ ပွားရမှာမဟုတ်ပါ။ နေ့တိုင်းပွားကြရမှာပါ။ ဘာဝနာအလုပ်အားထုတ်တော့လဲ ရှေ့ပြေးအနေနဲ့ ပွားကြရမှာပါ။

မေတ္တာတရားသည် လူ့စွမ်းအား၊ လူ့စွမ်းအားဆိုတာလဲ မေတ္တာတရား၊ ခွဲခြားလို့မရစကောင်းပါ။

သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု၊ သုခိတတ္တာ၊
သဗ္ဗသတ္တာ-တစ်ယောက်မကြွင်း၊ ခပင်းဥသျှံ၊ လုံးစုံများစွာသတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိနောဝါ-ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ၊ ရောဂါကင်းရှင်း၊ ကိုယ်ချမ်းသာခြင်းရှိကြကုန်သည်လည်း ဟောန္တု-မုချမသွေဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ခေမိနောဝါ-တွင်းပနှစ်တန်၊ ဘေးရန်ကင်းဝေး၊ ငြိမ်းအေးခြင်း ရှိကြကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု-မုချမသွေ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သုခိတတ္တာဝါ-နှလုံးစိတ်ဝမ်း၊ ရွှင်ကြည်လန်း၍၊ အေးချမ်းသောစိတ် ရှိကြကုန်သည်လည်း၊ ဘဝန္တု-မေတ္တာတရား လူ့စွမ်းအားကြောင့်၊ ထူး

ခြားလှစွာ၊ ကောင်းစွာမသွေ၊ ဖြစ်ကြပါပေကုန်
သတည်း။

* * *

မေတ္တသုတ်၏သမိုင်း

မေတ္တသုတ်မှာလာတဲ့ ပထမဆုံးမေတ္တာပို့
စကားပါ။

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်က တစ်ခုသော
ဝါဆိုဦးကာလမှာ ရဟန်းတော်အပါးငါးရာတို့ဟာ
ဝါဆိုရန်အတွက် နေရာရှာကြတယ်။

လူအင်အားကလဲ အင်မတန်ကောင်းပါ
တယ်၊ ရဟန်းအပါး ငါးရာကိုး၊ တရားအင်အား
ကလဲ ကောင်းပါတယ်၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊
တကယ်တမ်းကို ကြိုးစားအားထုတ်တဲ့ ယောဂီ
ရဟန်း အပါးငါးရာပါ။

မြတ်စွာဘုရားထံမှာ တရားအားထုတ်ဖို့
နည်းလမ်းများသင်ယူ၍ ဝါဆိုခါနီးကာလဖြစ်တော့

၄ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

တရားအားထုတ်ရင်းနဲ့ ဝါဆိုမယ်၊ ဝါဆိုမယ့်နေရာမှာပဲ တရားအားထုတ်မယ်လို့ လျှောက်ပတ်သော နေရာကိုရှာရင်းနဲ့ သွားလိုက်တာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဟိမဝန္တာနဲ့ ဆက်စပ်တဲ့ တောအုပ်ကြီးတစ်ခု ရောက်သွားကြ။

အရိပ်အာဝါသကလဲကောင်း၊ ဥတုကလဲ လျှောက်ပတ်၊ မိမိတို့အချင်းချင်းကလဲ ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ် အပါးငါးရာလုံး ဘာမှပြောစရာမရှိ၊ ဘောဇနသပ္ပာယ်အတွက်ကလဲ တောကြီးနဲ့ မနီးမဝေးမှာ အိမ်ခြေအလွန်များတဲ့ ရွာကြီးတစ်ရွာ ရှိတယ်။

ရွာသူရွာသားတွေကလဲ သဒ္ဓါတရားတယ် ကောင်း၊ ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်များ ကြွလာတယ်ဆိုရင် ဝမ်းသာလိုက်ကြတာ။ “ဒို့တော့ ကုသိုလ်ပွားတော့မှာ၊ ကုသိုလ်တွေရတော့မှာ” ဆိုပြီး ဝမ်းသာကြတော့ ဘောဇနသပ္ပာယ်ကလဲ ပူစရာမရှိ၊ သပ္ပာယ်(၄)ပါး မျှတတဲ့နေရာ၊ “တရားအားထုတ်ဖို့ ဒို့အတွက်တော့ အကောင်းဆုံးနေရာပဲ” ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ကာ တောအုပ်အတွင်းဝင် တရားအလုပ် အားထုတ်ကြတယ်။

အားထုတ်ကြသော်လဲပဲ သပ္ပာယ်(၄)ပါးမှာ
ဥတုသပ္ပာယ် ပြောစရာမလို၊ ဘောဇနသပ္ပာယ်
ပြောစရာမလို၊ အာဝါသသပ္ပာယ် ပြောစရာမလို၊
သစ်ပင်အရိပ် အင်မတန်ကောင်း၊ ဒကာ၊ ဒကာမ
တွေက တစ်ပါးနေ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းလေးတွေ
တောင် ဆောက်ပေးထားကြတယ်ဆိုတော့
အာဝါသသပ္ပာယ်လဲပြောစရာမလို၊ ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ်
ကလဲ မိမိတို့အချင်းချင်း ဘာမှပြောစရာမလို၊
သို့သော် ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ်တစ်ပိုင်း လိုနေတယ်တဲ့ဗျ။

* * *

တောစောင့်နတ်တွေ အနေခက်ကြလို့

တစ်ပိုင်းက ဘာလဲဆိုတော့ တောထဲမှာ
နေတဲ့ တောရှင် တောစောင့်နတ်တွေပေါ့၊ သူတို့က
ရဟန်းတွေရဲ့ သီလတန်ခိုးကြောင့် ရဟန်းတွေ
တရားလာအားထုတ်တယ်ဆိုရင်ပဲ သစ်ပင်ပေါ်
မနေရဲကြလို့ ဆင်းပေးကြရတယ်။

၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

စတုမဟာရာဇ် အောက်ပိုင်းနတ်တွေဆိုတာ လူတွေလိုပဲ၊ ဝမ်းနဲ့လွယ်ပြီးပဋိသန္ဓေနေကြရတော့ နတ်သား နတ်သမီးပေါက်စလေးတွေလဲ ရှိတာပဲ၊ နတ်ပေါက်စလေးတွေလဲ လက်ကတွဲချီပြီး သင့် တော်ရာမှာ နေကြရတယ်။

“အရှင်မြတ်တွေ ခဏလာကြတာနဲ့တူပါရဲ့၊ ခဏနေပြီး ပြန်ကြမှာနဲ့တူပါရဲ့၊ ခဏဆို ကိစ္စ မရှိပါဘူးလေ၊ ဒို့ အဆင်းရဲခံနိုင်ပါတယ်” ဆိုပြီး ကြည့်နေလိုက်ကြတာ၊ ရဟန်းတော်များက ပြန်မယ့် အမှုအရာ လုံးဝမပြု၊ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကလဲ တစ်ပါးနေ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း ကလေးတွေတောင် ဆောက်ပေးနေကြတော့...

“ဒီအရှင်မြတ်တွေ ပြန်ကြမှာမဟုတ်ဘူး ထင်တယ်၊ နေဖို့လာကြတာနဲ့တူတယ်၊ အဲသလိုဆို ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဒီမှာနေလို့တော့ မဖြစ်ဖူး၊ ဒို့က ဒီလောက်မဟုတ်ဖူး၊ ဒို့ကလေးတွေ ဆင်းရဲကုန် မယ်၊ ဟိုနားသွားနေ၊ ဒီနားသွားနေ ဒုက္ခရောက် ကုန်မယ်၊ ဒီအရှင်မြတ်တွေ မနေနိုင်အောင် ဒို့ နှင်ထုတ်မှဖြစ်မယ်၊ ဒို့တန်ခိုးသုံးမှဖြစ်မယ်” အဲသလို စိတ်မှာဖြစ်ပေါ်လာကြတယ်။

ကောင်းတာလုပ်တိုင်းလဲမကြိုက်ဖူး၊ ကောင်းတာကိုမကြိုက်တာလဲ ရှိသေးတယ်။ အဲဒါနဲ့ နှင်ထုတ်ဖို့ ချောက်လှန့်ကြတာပေါ့။

နေ့ပိုင်းချောက်လှန့်ရတာ အရာမရောက်၊ ညပိုင်းကျမှချောက်၊ ကြောက်စရာအဆင်းကြီးတွေပြ၊ ကြောက်စရာအသံကြီးတွေနဲ့ အော်ဟစ်၊ အင်မတန်ဆိုးဝါးတဲ့အနံ့ဆိုးကြီးတွေလွှတ်၊ ရဟန်းတွေ သမာဓိကိုမရတော့ဘူး။

ကြောက်စရာအဆင်းကြီး အမျိုးမျိုးမြင်ရ၊ အသံကြီးတွေကလဲ ဘယ်လိုမှ သမာဓိမရနိုင်အောင်ဖြစ်၊ အဆိုးဆုံးက အနံ့ဆိုးကြီးတွေ ရှူရလို့ ခေါင်းတွေကိုက်၊ မကျန်းမမာတွေဖြစ်၊ ရောဂါတွေဖြစ်၊ အလုပ်မဖြစ်ကြတော့ဘူး၊ ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ်တစ်ပိုင်းလိုနေတယ်။

* * *

မေတ္တာလက်ဆောင်

အဲဒါနဲ့ နတ်တွေက ချောက်လှန့်လို့ ရဟန်းတွေ ဘယ်လိုမှအလုပ်မဖြစ်ကြတော့၊ စည်းဝေးကြတယ်။

၈ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

“အရှင်ဘုရားတို့၊ ဒီလောက်အချောက် အလှန့်များတဲ့နေရာမှာ တပည့်တော်တို့ အားထုတ် လို့မဖြစ်တော့ပါဘူးဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရား ထံသာ ပြန်ကြပါစို့၊ ဒုတိယဝါဆိုခွင့်လဲ မြတ်စွာဘုရားက ခွင့်ပြုထားတာပဲ၊ ဘုရားထံသာ ပြန်ကြရအောင်ပါ”

“ကောင်းပြီ” ဆိုပြီး ရဟန်းအပါးငါးရာလုံး တောထဲက ထွက်ခွာသွားကြပါတယ်၊ ဘုရားထံ ရောက်၊ အကျိုးအကြောင်းလျှောက်၊ ဘုရားက-

“မင်းတို့က သူများဆီသွားတာ လက် ဆောင်မှယူမသွားဘဲ” လို့ မိန့်ကြားပါတယ်၊ လက် ဆောင်ဆိုတာ မေတ္တာ၊ ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံး လက်ဆောင်သည် မေတ္တာ။

ဒါကြောင့် လောကမှာ မေတ္တာလက်ဆောင် တွေ ပေးတတ်ကြတယ်လေ၊ ပစ္စည်းကတန်ဖိုးမရှိ ပါဘူး၊ သို့သော် ဒီပစ္စည်းရဲ့နောက်ကွယ်က (ဒီပစ္စည်းရဲ့အတွင်းမှာက)မေတ္တာဓာတ်ကလေးတွေ ထည့်လိုက်တယ်။

ဟောဒါက ဘယ်သူက ဘယ်သူ့အတွက် ပေးလိုက်တဲ့ မေတ္တာလက်ဆောင်၊ သစ်သီးလေး တစ်လုံးပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ဗျာ၊ အဖိုးတော့မတန်ဘူး၊ သို့သော်အဲဒီလက်ဆောင်လေးမှာပါလာတဲ့ မေတ္တာ ဓာတ်က “ဪ- သူက ငါ့အပေါ် ဒီလောက် အကျိုးလိုလားတဲ့မေတ္တာနဲ့ ပေးလိုက်တာ၊ ငါကလဲ မေတ္တာနဲ့သုံးမှဖြစ်မှာပေါ့” လို့ လေးလေးစားစား၊ မြတ်မြတ်နိုးနိုး၊ ပေးလိုက်သူက မေတ္တာနဲ့ပေး လိုက်တော့ သုံးတဲ့သူကလဲ မေတ္တာနဲ့သုံးဆောင် တယ်။

လောကမှာ ဒါမျိုးပေါ့၊ ပစ္စည်းက အဖိုး မတန်သော်လဲ မေတ္တာလက်ဆောင်ဆိုရင် အား လုံးက မြတ်နိုးကြတယ်၊ ဒါကြောင့် လက်ဆောင် ဆိုတာ မေတ္တာတရားပြောတာ။

“မင်းတို့က သူများဆီသွားတာ လက် ဆောင်မှယူမသွားပဲ၊ ကဲ-မင်းတို့ ဘယ်မှမသွားနဲ့၊ အဲဒီတော့သာပြန်သွား၊ နတ်တွေချောက်တာနဲ့ ရဟန်းတွေထွက်ပြေးရတယ်ဆိုတာ သတ္တိညံ့ရာ

၁၀ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ကျပါတယ်၊ ကိုယ့်မှာ ဘာမှမရှိတာကျနေတာ၊
မင်းတို့ ဒီတစ်ခါ မေတ္တာလက်ဆောင်ယူသွားကြ”

* * *

မေတ္တာဓာတ်အားပေးစက်ရုံအလုံး(၅၀၀)

မေတ္တသုတ်ပရိတ်တရားကို ဘုရားက သင်ပေးတယ်။ မေတ္တသုတ်ရွတ်ပုံ၊ ပွားများပုံ၊ အားထုတ်ပုံ၊ စိတ်နေစိတ်ထားတွေ၊ အာရုံနဲ့ စိတ်ဆက်ပုံတွေ၊ နောက်ဆုံး ဝိပဿနာပွားများပုံတွေ အထိ အဆင့်ဆင့် အပြည့်အစုံ သင်ပေးလိုက်တယ်။

သင်ပေးလိုက်တော့ ရဟန်းတော်များလဲ လက်ဆောင်ရသွားပြီ၊ လက်နက်ကောင်းတွေ ရသွားပြီဆိုတော့ ဝမ်းသာအားရပေါ့၊ အဲဒီတော့ ကိုပဲ ပြန်သွားကြ။

၁၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

တောအုပ်ရောက်ပြီဆိုကာတည်းက မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တရားကိုရွတ်လဲရွတ်တယ်ဗျ။ တစ်တောလုံး ကို လွမ်းခြုံပြီးတော့ တောအတွင်းမှာ ရောက်ရှိနေ ထိုင်ကြတဲ့ နတ်တွေအားလုံး၊ ဘေးရန်ကင်းကွာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ၊ မေတ္တာဓာတ်တွေ လွမ်းခြုံပို့လွှတ်လိုက်တဲ့အခါ မေတ္တာကလဲ မပို့ ရင်သာ နေရောပေါ့၊ ပို့လိုက်တဲ့အခါမှာ အင်နဲ့ အားနဲ့၊ ထုနဲ့ထည်နဲ့၊ နည်းနည်းနောနောအင်အားမှ မဟုတ်ပဲ။

သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ သန့်စင်တဲ့ နှလုံးသားက မေတ္တာအားတောင် သိပ်ကောင်း တာပဲ၊ အခုတော့ သူတော်ကောင်းငါးရာ၊ မေတ္တာ ဓာတ်အားပေးစက်ရုံ အလုံး(၅၀၀)လို့ တင်စားခေါ် နိုင်တယ်။

မေတ္တာထပ်ဆင့်ထုတ်လွှင့်တဲ့ မေတ္တာဓာတ်အား ပေးစက်ရုံ အလုံးငါးရာက လွှတ်ပို့ပေးတဲ့ သန့်စင် မွန်မြတ်တဲ့ သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ နှလုံးသားက လွှတ်လိုက်တဲ့ မေတ္တာအအေးဓာတ်တွေ၊ မေတ္တာ စွမ်းအားတွေ တစ်တောလုံးကိုလွှမ်းခြုံသွား၊ နတ် တွေရဲ့နှလုံးသားခန္ဓာအစဉ် သွားထိခိုက်၊ နတ်တွေ

သစ်ပင်ပေါ်က အကုန်ဆင်းပြေးလာခဲ့ကြပြီ။ တော
အုပ်ဝက ဆီးကြိုကြတယ်။

“အရှင်ဘုရားတို့ ကြွကြဘုရား၊ ကြွကြ
ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတို့ ကြာမှပဲ ကြွလာသကိုး
ဘုရား”

အရင်က နှင်ထုတ်လိုက်လို့ ထွက်သွားကြရ
တာပဲ။ ကြည့်စမ်း၊ လက်ဆောင်လေးပါတော့
ဝမ်းသာအားရ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲဆီးကြိုတယ်။

“အရှင်ဘုရားတို့ ကြာမှပဲ ကြွလာသကိုး၊
ကြွကြဘုရား၊ ကြွကြဘုရား”

အရောက်နောက်ကျတယ်တောင် ထင်နေ
တယ်။ ပြန်သွားမှာကို စိုးရိမ်နေကြတယ်။ ဒါနဲ့
တောထဲကိုပင့်သွား။

“အရှင်ဘုရားတို့ ဟောဒီနေရာတွေမှာ
သီတင်းသုံးဘုရား၊ ဘာမှမပူနဲ့ဘုရား၊ တပည့်တော်
တို့ အကုန် ဝေယျာဝစ္စလုပ်မှာဘုရား၊ ရေပူရေအေး
တွေ အကုန်စီမံမယ်ဘုရား၊ တောအုပ်ကြီးလုံခြုံ
အောင် တပည့်တော်တို့ စောင့်ရှောက်မယ်ဘုရား”

မေတ္တာလက်ဆောင်ပါသွားတော့တော်တော်
မျက်နှာပန်းပွင့်သကိုးဗျ၊ လက်ဆောင်မပါခင်

၁၄ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

တုန်းက နှင်လွှတ်လိုက်တာ၊ အလုပ်ကို မဖြစ်
တာ၊ လက်ဆောင်ပါတော့လဲ အရောက်နောက်ကျ
တယ်တောင် ထင်နေတာ၊ ပြန်သွားမှာတောင်
စိုးရိမ်နေတော့တာ။

နတ်တွေဝမ်းသာလွန်းလို့ ရဟန်းတော်များ
ပင့်၊ ဝေယျာဝစ္စတွေလုပ်၊ တံမြက်စည်းတွေလှဲ၊
အမှိုက်တွေကျုံး၊ ရေပူရေအေးတွေ အခါအား
လျော်စွာ ကြည့်စီမံ ဆက်ကပ်။

ဒီတောအတွင်း မဆိုင်သူဘယ်သူမှမဝင်ရ၊
လုံခြုံအောင် သူတို့ အကုန်စောင့်ရှောက်ကြတယ်၊
မေတ္တာဓာတ်တွေ အပြန်ပြန်အလှန်လှန်ပေါ့။

ရဟန်းတော်တွေရဲ့မေတ္တာက နတ်တွေထံ
ရောက်၊ နတ်တွေထံက မေတ္တာတုံ့ပြန်လို့ ရဟန်း
တွေထံရောက်၊ တစ်တောလုံးမှာရှိနေတဲ့ သား
ကောင် တိရစ္ဆာန် အပါအဝင် သတ္တဝါတွေမှာလဲ
မေတ္တာဓာတ်တွေ ထိခိုက်လို့ ပျော်လိုက်ကြတာ။

မေတ္တာအကူအညီမပါခင်တုန်းက

မေတ္တာဓာတ်မပါခင်တုန်းကတော့ ကိုယ်ရှိတာ သူကမကြိုက်၊ သူရှိတာလဲ ကိုယ်ကမကြိုက်၊ သူ့ကို ကိုယ်ကလဲသွားစေချင်တယ်၊ သူကလဲ ကိုယ့်ကိုသွားစေချင်တယ်၊ မေတ္တာလေးရှိလာတော့ သူ့ကို ကိုယ်ကမသွားစေချင်၊ သူကလဲ ကိုယ့်ကို မသွားစေချင်၊ ကိုယ်ရှိလို့ သူလဲချမ်းသာ၊ သူရှိလို့ ကိုယ်လဲချမ်းသာ၊ တစ်တောလုံးကို ပျော်လို့ဗျ။

အဲဒါနဲ့ ရဟန်းတော်များ အေးအေးချမ်းချမ်း ဖြစ်၊ သမာဓိရကြပြီး ဝိပဿနာအားထုတ်ကြတာ၊ (ဝါတွင်းမှာပဲ) ဝါမကျွတ်ခင် အကုန် ရဟန္တာဖြစ် ကုန်ကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

၁၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မာဏ္ဏာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

မေတ္တာအကူအညီမပါခင်တုန်းကတော့
အလုပ်ကိုမဖြစ်တာ၊ မေတ္တာအကူအညီပါကာမှ
အလုပ်အောင်မြင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တရားအား
ထုတ်တာတောင် အားမထုတ်ခင် မေတ္တာအရင်ပို့ပါ
အုန်းဆိုတဲ့ သင်ခန်းစာ နည်းလမ်းဥပဒေကိုလဲ
လမ်းညွှန်ပေးထားတယ်ပေါ့။

*** ရဟန်းငါးရာ၊ တောထဲမှာ၊**

ကောင်းစွာကျင့်သုံးကြ။

နည်းနည်းနောနောအင်အားမှ မဟုတ်ပဲ၊
ရဟန်းငါးရာ၊ လူအင်အားကလဲ တယ်ကောင်း
တရားအင်အားကလဲတယ်ကောင်း၊ မဟုတ်တရတ်
လုပ်တာလဲ တစ်ပါးမှမရှိဘူး၊ ကောင်းကောင်း
မွန်မွန် ကြိုးစားအားထုတ်နေကြတာပဲ။

*** သိက္ခာသုံးဖြာ၊ ကြိုးစားကာ၊**

မေတ္တာကိုတော့မပို့ကြ၊

သီလကိုလဲ လုံအောင်စောင့်ထိန်းတယ်၊
ဥပသမ္မာဓိကိုလဲ တိုးအောင်ပွားတယ်၊ ဝိပဿနာကိုလဲ
ကြိုးကြိုးစားစား၊ ခန္ဓာဉာဏ်စိုက် ရှုမှတ်ကြတယ်၊

ဒါပေမယ့် တစ်ခုလိုတယ်၊ မေတ္တာကိုတော့ မပို့ကြ
ဘူး၊ ဒို့ကောင်းတာလုပ်တာပဲဆိုပြီး မပို့ကြဘူး။

*** မေတ္တာမပို့၊ ကြိုးစားလို့နေ၊ မတွင်ချေ၊
နတ်တွေနှောင့်ယှက်ကြ၊**

မေတ္တာမပို့တော့ အလုပ်မတွင်တော့ဘူး၊
နတ်တွေကလဲ နှောင့်ယှက်ကြတယ်၊ ကောင်းတာ
လုပ်တာကို မကြိုက်ကြတော့ဘူး။

*** နတ်တွေချောက်လှန်၊ စိတ်တွေပျံ၊
ကြောက်လန့်ထွက်ပြေးရ၊**

ရဟန်းအပါးငါးရာစလုံး နတ်တွေအချောက်
ခံရတော့ ဘယ်လိုမှ အလုပ်မဖြစ်တော့လို့ အကုန်
လုံးသမာဓိတွေပျက်ပြီးတော့ ထွက်ပြေးကုန်ရပြီ၊
ပြန်သွားကြပြီ။

*** ဘုရားထံမှောက်၊ ပြန်၍ရောက်လာ၊
ကောင်းမွန်စွာ၊
မေတ္တာနည်းကိုသင်ယူကြ၊**

ဘုရားထံသွား၊ အကျိုးအကြောင်းလျှောက်၊
မြတ်စွာဘုရားထံမှာ မေတ္တာစွမ်းအားကို ရွတ်ပုံ
တွေ၊ ပွားများပုံတွေ၊ ဝိပဿနာအထိ ကျင့်စဉ်

၁၈ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မာဏ္ဏာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

အဆင့်ဆင့်ပြည့်စုံအောင်သင်ယူ၊ ဘုရားကလဲ
သင်ပေး။

* မေတ္တာနည်းများ၊ ရရှိသွားသော်၊
စွမ်းအားပေါ်၊

ရွှင်ပျော်အားတက်ပြန်သွားကြ၊

* မေတ္တသုတ်ကို၊ ရွတ်ဆိုပွားများ၊

မေတ္တာအား၊ ကြိုးစားပို့လွှတ်ကြ၊

မေတ္တသုတ်ကို ရွတ်လဲရွတ်တယ်၊ လိမ်းဆေး
အနေနဲ့လဲ သုံးတယ်ပေါ့၊ သောက်ဆေး၊ စားဆေး
အနေနဲ့လဲ ပွားများတယ်ပေါ့။

* မေတ္တာစွမ်းအား၊ မြတ်တရားကြောင့်၊

နတ်များချစ်ခင်၊ တရားမြင်၊

စွမ်းအင်တိုးလာရ၊

မေတ္တာအကူအညီပါတော့ အလုပ်တွင်ကျယ်
တယ်၊ နတ်တွေကလဲ ချစ်လိုက်တာ၊ စောစောက
နှင်လွှတ်လိုက်တဲ့နတ်တွေ မေတ္တာလက်ဆောင်
ပါလာတော့ အရောက်နောက်ကျတယ်တောင်
ထင်နေကြ၊ ပြန်သွားမှာတောင် စိုးရိမ်ကြ၊ တစ်ခါ
တည်း ချစ်လိုက်ကြတာ။

ချစ်ကြတော့ တရားအလုပ်လုပ်ရတာ တယ်
ကောင်း၊ သမာဓိတွေလဲရ၊ ခန္ဓာဉာဏ်စိုက်သလို
ရပ်နာမ်ခန္ဓာအရှိတွေကိုလဲ မြင်ခွင့်ရ၊ ပွားများလို့
အားထုတ်လို့တယ်ကောင်း။

✱ မေတ္တာအစွမ်း၊ စိတ်အေးချမ်း၍၊

ရဟန်းငါးရာ၊ ဝါတွင်းမှာ၊

ဖြောင့်စွာကြိုးစားရ၊

မေတ္တာအစွမ်းအကူအညီပါတော့ ရဟန်း
တွေ ဝါတွင်းမှာ အေးချမ်းစွာ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်
ကြိုးစားအားထုတ်ခွင့်ရတယ်။

✱ ဖြောင့်စွာကြိုးစား၊ အပါးငါးရာ၊

ရဟန္တာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်ကြ၊

ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်၊ အနှောင့်အယှက်
ကင်းစွာနဲ့ ကြိုးစားအားထုတ်ခွင့်ရတော့ သမာဓိ
တွေကလဲ အားကောင်း၊ သမာဓိအားကောင်းတော့
ဉာဏ်မျက်လုံးဖွင့်လို့ စိတ်ကြိုက်ရ၊ ရပ်နာမ်ခန္ဓာ
အရှိ၊ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်သလိုမြင်ရ၊ စိတ်နှင့်အပူခွာ
နိုင်ကြ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်တွေရင့်၊ မဂ်လေးပါး၊
ဖိုလ်လေးပါး၊ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်တွေ

၂၀ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ရောက်ကြလို့ ရဟန္တာတွေဖြစ်။

* မေတ္တာလွမ်းခြုံ၊ ဆားရန်လုံ၊
အကုန်ချမ်းသာကြ၊

မေတ္တာခြုံတော့လဲ အကုန်လုံသွားတာပဲ၊
ဘယ်သူမှမနှောင့်ယှက်ကြတော့ဘူး၊ အရင်တုန်းက
ချောက်လှန့်နှင်လွှတ်လိုက်တဲ့ နတ်တွေ ယခုတော့
ဆွေရင်းမျိုးရင်းတွေလိုချစ်ပြီးနေကြတာ၊ ကြည်နူးဖို့
တယ်ကောင်း။

* ရဟန်းငါးရာ၊ တောထဲမှာ၊
ကောင်းစွာကျင့်သုံးကြ၊

* သိက္ခာသုံးဖြာ၊ ကြိုးစားကာ၊
မေတ္တာကိုတော့မပို့ကြ၊

* မေတ္တာမပို့၊ ကြိုးစားလို့နေ၊ မတွင်ချေ၊
နတ်တွေနှောင့်ယှက်ကြ၊

* နတ်တွေချောက်လှန့်၊ စိတ်တွေပျံ့၊
ကြောက်လန့်ထွက်ပြေးရ၊

* ဘုရားထံမှောက်၊ ပြန်၍ရောက်လာ၊
ကောင်းမွန်စွာ၊ မေတ္တာနည်းကိုသင်ယူကြ၊

* မေတ္တာနည်းများ၊ ရရှိသွားသော်၊
စွမ်းအားပေါ်၊ ရွှင်ပျော်အားတက်၊
ပြန်သွားကြ၊

- * မေတ္တသုတ်ကို၊ ရွတ်ဆိုပွားများ၊
မေတ္တာထား၊ ကြိုးစားပို့လွှတ်ကြ၊
- * မေတ္တာစွမ်းအား၊ မြတ်တရားကြောင့်၊
နတ်များချစ်ခင်၊ တရားမြင်၊
စွမ်းအင်တိုးလာရ၊
- * မေတ္တာအစွမ်း၊ စိတ်အေးချမ်း၍၊
ရဟန်းငါးရာ၊ ဝါတွင်းမှာ၊
ဖြောင့်စွာကြိုးစားရ၊
- * ဖြောင့်စွာကြိုးစား၊ အပါးငါးရာ၊
ရဟန္တာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်ကြ၊
- * မေတ္တာလွှမ်းခြုံ၊ ဆေးရန်လုံ၊
အကုန်ချမ်းသာရ၊
- * မေတ္တာတရား၊ လူ့စွမ်းအား၊
ထူးခြားမြင့်တက်ရ၊

* * *

မေတ္တာသည် ဝိပဿနာသုခ

မေတ္တာစွမ်းအားဟာ သာသနာပမှာရှိသော်
လဲ သာသနာတွင်းကျတော့ ရတနာသုံးလုံးကို
မှီခိုခွင့်ရတာလဲတစ်ကြောင်း၊ ဝိပဿနာနဲ့ အထွတ်
တင်ခွင့်ရတာလဲတစ်ကြောင်းဆိုတော့ သာသနာပ

၂၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

မေတ္တာနဲ့ ဘယ်လိုမှ ယှဉ်လို့မရအောင် အစွမ်းထက်
မြက် မြင့်တက်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ယောဂီပရိသတ်အပေါင်းသူတော်
ကောင်းတွေ တရားအလုပ် အားထုတ်ပြီးနေတဲ့
အခါ မေတ္တာစွမ်းအားကိုလဲ အသုံးပြုကြရမှာပေါ့၊
မေတ္တာဟာ စိတ်ငြိမ်လွယ်တယ်၊ သမာဓိရလွယ်
တယ်၊ သမာဓိရလွယ်တော့ ဉာဏ်မျက်လုံးဖွင့်လို့
ရတာပေါ့။

မေတ္တာအကျိုးတွေထဲမှာ ဝိပဿနာသုခလို့
အဘိဓမ္မာမှာလာတယ်၊ ဝိပဿနာကို လွယ်လွယ်
ကူကူနဲ့ အားထုတ်နိုင်ခြင်း အကျိုးရှိတယ်၊
ဝိပဿနာပွားများလို့ ချမ်းချမ်းသာသာ လွယ်လွယ်
ကူကူနဲ့ အားထုတ်လို့လွယ်တယ်လို့ မေတ္တာအကျိုး
အနေအားဖြင့် ပြထားပါတယ်။

ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသင်ပေးလိုက်တဲ့
အတိုင်း ရဟန်းတော်တွေ တကယ်တမ်း အားထုတ်
လိုက်တာ လက်တွေ့အသုံးပြုလိုက်တာ စွမ်းအားရ
သွားကြတာပဲ။

ဘာသာတရားသည် ကိုးကွယ်ရုံသက်သက်မဟုတ်

ဘာသာတရားဆိုတာ ကိုးကွယ်ရုံသက်သက်မဟုတ်ပဲ လက်တွေ့အသုံးချရမှာပါ။ အသုံးချတော့လဲ စားဝတ်နေရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးအလုပ်တွေထဲမှာ ထည့်ကိုအသုံးချရမှာပါ။ စားဝတ်နေရေးနဲ့ တရားနှစ်ခြမ်းခွဲလို့ အချိန်မလောက်ပါဘူး။ စီးပွားရေးနဲ့တရား နှစ်ခြမ်းခွဲထားဖို့ အချိန်ကမလောက်ပါဘူး။ အချိန်တွေက အချိန်တိုင်း အဖိုးတန်ပါတယ်။ လူမှုရေးအလုပ်နဲ့ တရားအလုပ် နှစ်ခြမ်းခွဲပစ်ဖို့ အချိန်ကမလောက်ပါဘူး။

၂၄ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

သာသနာတွင်းမှာ အချိန်တိုင်းဟာ တန်ဖိုး ဆုံးဖြတ်
လို့မရနိုင်ပါဘူး။

* * *

တရားယန္တရား(၄)ချက်

တရားအလုပ်လုပ်တော့မယ်ဆိုရင် အဓိက၊ ကတော့ စိတ်ကောင်းဖော်ထုတ်တဲ့ သဒ္ဓါ၊ စိတ်ကောင်းထိန်းသိမ်းတဲ့ သတိ၊ စိတ်ကောင်းကို တွန်းတဲ့ ဝီရိယ၊ စိတ်ကောင်းကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ လမ်းညွှန်အသုံးပြုပေးတဲ့ပညာ၊ တရားယန္တရား(၄) ချက်က အရေးကြီး လိုအပ်ပါတယ်။

သဒ္ဓါတရားကင်းပျောက်တော့ လူဟာ ခြောက်ကပ်ကပ်ဖြစ်သွားတယ်။ ဘာတွေပဲရှိရှိ ခြောက်ကပ်ကပ်ကြီး။

သတိတရားကင်းကွာသွားတော့ ရူးတူးတူး ဖြစ်သွားတယ်။ သတိလွတ်တဲ့အချိန်မှာ လူဟာ အရူးလေးဖြစ်တဲ့အချိန်ပဲ။ တစ်ခါတစ်ရံ လက်ထဲမှာ သော့ကိုင်ထားပြီး သော့ရှာချင်ရှာနေတာ စသည်

၂၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ဖြင့်ပေါ့၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်တွေဟာ တရားလမ်း
ကြောင်းပေါ်မရောက်ပဲ ချွတ်ချော်ပြီးတော့ နေ
တတ်တယ်။

ဝိရိယလွတ်ပြန်တော့ န,တတဖြစ်တယ်၊
လက်ပါရဲ့သားနဲ့၊ ခြေပါရဲ့သားနဲ့ ခွန်အားတွေ
တကယ်ရှိပါရဲ့သားနဲ့ အားတွေမထုတ်ဘဲ ဝိရိယ
လျော့ကင်းကွာသွားတော့ လူဟာ အနကြီးလိုဖြစ်
သွားတယ်။

အသိပညာကင်းကွာသွားပြန်တော့ လူဟာ
အ,တတကြီးလို ဖြစ်သွားပြန်တယ်၊ ရှိတာဘာမှ
မသိ၊ ကိုယ့်ခန္ဓာမှာတကယ်ရှိနေတာ၊ တကယ်ပြ
နေတာကိုမှ မြင်အောင်မကြည့်နိုင်၊ သိအောင်
မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင် အ,တတကြီး။

ဒါကြောင့် လူ့အစွမ်းကို တရားယန္တရား
(၄)ချက်နဲ့တင်ပြီးတော့ မေတ္တာစတဲ့ သမာဓိအလုပ်၊
ခန္ဓာအရှိ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်ပြီးတော့ စိတ်နဲ့အပူခွာ
ပေးတဲ့ ဝိပဿနာအလုပ်၊ ဘာဝနာလုပ်ငန်း(၂)ခု
ကြိုး စားအားထုတ်ပြီး လူ့အစွမ်းပြကြရမှာပဲ။

မေတ္တာရှေ့ပြေးကျင့်စဉ်

လူ့အစွမ်းပြတော့ မြတ်စွာဘုရားသင်ကြား
ပေးတဲ့ မေတ္တာပို့နည်းတွေထဲမှာ အတိုချုပ်ကလေး
အာရုံပြုမယ်၊ မေတ္တာပွားပုံ(၁၁)နည်း၊ တစ်နည်း
အားဖြင့် မေတ္တာ (၂၁)ကြိမ်ပွားပုံ၊ မေတ္တာ(၅၇)
ကြိမ်ပွားပုံကို ဖော်ပြတယ်။

မေတ္တာရှေ့ပြေးကျင့်စဉ် (၁၅)ချက်ထဲမှာ
အားလုံးရှိတော့ ၊ သက္ကော၊ စွမ်းနိုင်တယ်တဲ့၊
ဘာဝနာအားထုတ်သူရဲ့အစွမ်းမှာလဲ...

* ယုံကြည်ကျန်းမာ၊ ရိုးဖြောင့်ကာ၊
မှန်စွာအားထုတ်မှု၊

၂၈ တိပိဋကဓရ-မွဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

* ပညာတရား၊ ဤငါးပါး၊

ရှိငြားစွမ်းတဲ့လူ...ဆိုတဲ့ ဒီသက္ကော
တစ်လုံးတည်းနဲ့ အကုန်ပြီးသွားတာပါပဲ။

ယုံကြည်ချက်သဒ္ဓါတရား ရှိရမယ်၊ ကျန်းမာ
ရေးကောင်းရမယ်၊ ရိုးဖြောင့်ရမယ်၊ မှန်ကန်စွာ
အားထုတ်နိုင်ရမယ်၊ အသိပညာရှိရမယ်၊ အဲဒီငါးခု
ရှိရင် သက္ကောစွမ်းနိုင်တာပဲ၊ စွမ်းနိုင်ရင် မေတ္တာ
အလုပ်လုပ်နိုင်တာပဲ။

* * *

စွမ်းတဲ့သူဆိုရင်

လောကမှာ စွမ်းတဲ့လူဆိုရင် သဘောကျတာပဲ။ ဘယ်သူဟာ တော်တော်စွမ်းဆိုပဲဗျ၊ ဘယ်ဆရာဝန်က တော်တော်စွမ်းဆိုပဲဗျနဲ့ စွမ်းတဲ့လူဆိုရင် အားကိုးကြတယ်လေ။

ဒါမျိုးလိုပေါ့၊ လူလဲ စွမ်းတဲ့လူဆိုရင် အားကိုးကြတာပေါ့၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ သိက္ခာ (၃)ပါးကလဲ စွမ်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ထံသာ လာကြတယ်။ မစွမ်းတဲ့အကျိုးတွေ၊ အ၊အတွေထံ မလာကြဘူး။

ယုံကြည်ချက်သဒ္ဓါတရားကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ကျန်းမာရေးကောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ရိုးသားဖြောင့်မတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ စွမ်းအားပေါ်အောင် တကယ်အားထုတ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ အားထုတ်ရင်

၃၀ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

အားထုတ်သလောက် စွမ်းအားပေါက်ရောက်
အမြင်ရအောင် ဉာဏ်အသိပေါ်လာအောင် အား
ထုတ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ အဲသလို ပုဂ္ဂိုလ်တွေထံသာ
တရားကလာတယ်။

* * *

မိမိသန္တာန်မှ လိုက်ကာ(၂)ချပ်

မေတ္တာပို့နည်း(၁၁)နည်းမှ ဧကက(၁)ဝါရ
ဒုက(၄)ဝါရ၊ တိက (၃)ဝါရ၊ အကျိုးမဲ့မှကင်း
ပျောက်စေဖို့လို့ အာသီသပြုတဲ့ မေတ္တာက (၃)ခု၊
ပေါင်းလိုက်ရင် (၁၁)၊ ဒါမှမဟုတ် (၂၁) ကြိမ်၊
ရသလောက်ချဲ့ရင် (၅၇)ကြိမ်၊ ဘယ်လိုပွားပွား
သမာဓိရဖို့သာ အဓိက။

ကိုယ့်သန္တာန်မှာ လိုက်ကာနှစ်ချပ်ကာထား
တယ်၊ ကိလေသာ နီဝရဏလိုက်ကာကြီးကို
သမာဓိနဲ့ဖွင့်ကြည့်ရတယ်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ လိုက်
ကာကြီးကိုတော့ ဝိပဿနာနဲ့ဖွင့်ရတယ်၊ သမာဓိရ
တော့ သမာဓိမှ ဝိပဿနာသို့၊ ဝိပဿနာမှ
မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်သို့ တက်နိုင်ဖို့သာ အဓိကပဲ။

၃၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

မေတ္တာပွားတာ သမာဓိအလုပ်၊ သမာဓိရဖို့
သာ အဓိက၊ အဲဒီမှာ အတိုချုပ်ကလေးပဲ အာရုံပြု
ကြမယ်၊ ဧကက(၁)ဝါရ၊ သတ္တဝါအကုန်လုံးကို
ရုံပြီးတော့ မေတ္တာပို့တာ။

* * *

မေတ္တာပို့စကား(၃)ခွန်း

သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တု။

သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

မေတ္တာပို့စကား (၃)ခွန်းပါတယ်။ သုခိနော၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ၊ ရောဂါကင်းရှင်း၊ ကိုယ်ကျန်းမာခြင်းရှိကြကုန်သည်ဖြစ်ပါစေ၊ (ကိုယ် ချမ်းသာတာနဲ့ အနာရောဂါကင်းရှင်းလို့ ကျန်းမာတာ အဓိပ္ပာယ်အတူတူပါပဲ)

ခေမိနောက၊ အဝေရာဟောန္တုနဲ့ အတူတူပဲ၊ တွင်းပနှစ်တန်၊ ဘေးရန်ကင်းဝေး၊ ငြိမ်းအေးခြင်းရှိကြကုန်သည် ဖြစ်ပါစေ၊ ဘေးရန်တွေကင်းလို့ ငြိမ်းအေးကြပါစေ၊ ငြိမ်းအေးမှုဆိုတာ ပိုက်ဆံပေးဝယ်လို့ ရတာမှမဟုတ်ပဲ၊ စွမ်းအားကိုရအောင်ယူနိုင်မှ ပေါ်လာတဲ့အင်အားတွေ။

သုခိတတ္တာ-နှလုံးစိတ်ဝမ်း၊ ရွှင်ကြည်လန်း
၍၊ အေးချမ်းသော စိတ်ရှိကြကုန်သည် ဖြစ်ပါစေ
ဆိုတာ စိတ်ချမ်းသာကြပါစေ၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်း
ရွှင်ကြည်လန်းလို့၊ အေးချမ်းတဲ့စိတ်ရှိကြပါစေ၊
(၃-ခုပေါင်းတော့ “ဘေးရန်ကင်းကွာ၊ ကျန်းမာ
ချမ်းသာကြပါစေ”၊ (၃)ခွန်းထည်းနဲ့ ပြီးတယ်။

ဒါကြောင့် သဗ္ဗသတ္တာ၊ တစ်ယောက်
မကြွင်း၊ ခပင်းဥသုံး၊ လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၊ သုခိနောဝါ-ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ၊ ရောဂါ
ကင်းရှင်း၊ ကိုယ်ချမ်းသာခြင်းရှိကြကုန်သည်လည်း၊
ဟောန္တု-မုချမသွေ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

ခေမိနောဝါ-တွင်းပနှစ်တန်၊ ဘေးရန်ကင်း
ဝေး၊ ငြိမ်းအေးခြင်းရှိကြကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု-
မေတ္တာတရား၊ လူ့စွမ်းအားကြောင့်၊ ထူးခြားလှ
ကာ၊ ကောင်းစွာမသွေ၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

မေတ္တာသည် အလှဆုံးအင်အား

နတ်တန်ခိုးတွေကို ရဟန်းတော်အပါးငါးရာ
က မေတ္တာစွမ်းအားနဲ့ အနိုင်ယူလိုက်ကြတယ်။
မေတ္တာတရား လူ့စွမ်းအားနဲ့ အနိုင်ယူ လိုက်တော့
ရဟန်းတော်တွေ နိုင်သွားကြတာပဲ။ လောကမှာ
မေတ္တာသည် အလှဆုံးအင်အားပေါ့။

- * လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
ကိုယ်ရောစိတ်ရော ချမ်းသာကြပါစေတဲ့။
- * ဆင်းရဲရန်ဆေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊
ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

၃၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

တစ်ခါ သတ္တဝါတွေ နှစ်စုစီ နှစ်စုစီခွဲတာ၊
ဘယ်သူမှမချန်ပါဘူး၊ ဘယ်နှစ်စုပဲခွဲခွဲ ဘယ်သူမှ
မကျန်ပါဘူး၊ သတ္တဝါအကုန်လုံး ကုန်တာပါပဲ၊
တရားနာပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အဇ္ဈသယကိုလိုက်ပြီး နာမည်
အမျိုးမျိုးပြောင်းဟောတာ၊ ဝေါဟာရသည်လိုရင်း
မဟုတ်၊ သမာဓိဆိုရဖို့သာ အဓိက၊ ကိုယ့်စိတ်ထဲ
က ပိုင်းချင်သလောက် ပိုင်းလို့ရတယ်။

*** တပ်မက်တတ်သူ၊ ကြောက်တတ်သူ၊
ကြည်ဖြူကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊**

ရာဂမကင်းသေးလို့ တပ်မက်တတ်တဲ့
သတ္တဝါတွေ၊ ဒေါသမကင်းသေးလို့ ကြောက်တတ်
တဲ့ သတ္တဝါတွေလဲ ဘေးရန်ကင်းကွာ၊ ကျန်းမာ
ချမ်းသာကြပါစေ။

*** မတပ်မက်သူ၊ မကြောက်သူ၊
ကြည်ဖြူကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊**

ရာဂကင်းပြီးလို့ မတပ်မက်တဲ့သတ္တဝါတွေ၊
ဒေါသကင်းပြီးလို့ ကြောက်လန့်ခြင်းကင်းတဲ့
သတ္တဝါတွေ (အဓိက ရဟန္တာပေါ့) ကိုယ်စိတ်
ချမ်းသာကြပါစေ၊ အခြားအခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်

တွေလဲ တရားအင်အားရှိသလောက် တပ်မက်ခြင်း
ကင်းကြ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကင်းကြတာပါပဲ။

*** မြင်အပ်ဖူးသူ၊ မြင်နိုင်သူ၊
ကြည်ဖြူကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊**

တစ်ချိန်တုန်းက တစ်နေရာရာမှာ တွေ့ခဲ့
မြင်ခဲ့ဖူးတဲ့ သတ္တဝါတွေ၊ ဒါမှမဟုတ် မြင်နိုင်တဲ့
သတ္တဝါတွေ၊ လောလောဆယ် အကြောင်းအမျိုး
မျိုးကြောင့် မမြင်ရသေးသော်လည်း တကယ်
တွေ့ဆုံလာတဲ့ အခါကျတော့ မြင်လို့ဖြစ်တဲ့သတ္တဝါ
တွေ၊ မျက်စိနဲ့မြင်ကောင်းတဲ့သတ္တဝါတွေ ကိုယ်
စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာကြပါစေ။

*** မမြင်ဘူးလတ်၊ မမြင်အပ်ပါ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊**

ခုထက်ထိ တစ်ခါမှ မတွေ့မမြင်ဖူးသေးတဲ့
သတ္တဝါတွေ မြင်ကိုမမြင်ရလို့၊ မြင်လို့မဖြစ်တဲ့
သတ္တဝါတွေ၊ အင်မတန်သေးငယ်တဲ့ ပိုးမွှားလေး
တွေ၊ ရုပ်ကမရှိတော့အရူပဗြဟ္မာကြီးတွေ၊ အဘိညာဏ်
စက္ခုနဲ့တောင် မမြင်နိုင်တဲ့ သတ္တဝါတွေအားလုံး
ဘေးရန် ကင်းကွာ၊ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ

အဝေးနဲ့အနီး၊ အဝေးဆိုရင် ဘယ်လောက်
ဝေးတယ်၊ အနီးဆိုရင် ဘယ်လောက်နီးတယ်
ဆိုတာ မိုင်တွေ၊ ပေတွေနဲ့ တိုင်းတာစရာမလိုပါ၊
ကိုယ့်စိတ်ထဲက စိတ်ကြိုက်ပိုင်းပါ။

အိမ်အပြင်ဘက် ဝေးတယ်ပေါ့၊ အိမ်ထဲဆိုနီး
တယ်ပေါ့၊ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ဘက် ဝေးတယ်ပေါ့၊
ခန္ဓာကိုယ်ထဲ နီးတယ်ပေါ့၊ ကိုယ့်ရပ်ကွက်အပြင်
ဘက် ဝေးတယ်ပေါ့၊ ကိုယ့်ရပ်ကွက်အတွင်း နီး
တယ်ပေါ့၊ ကိုယ့်မြို့အပြင်ဘက်ရောက်တော့
ဝေးတယ်ပေါ့၊ ကိုယ်မြို့ထဲက နီးတယ်ပေါ့။

အာရုံနဲ့စိတ်ကပ်ပြီးတော့ အာရုံကိုပုံဖော်၊
သမာဓိရအောင်ပွားနိုင်ဖို့သာ အဓိက။

* အဝေးဒေသ၊ နေကြများစွာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ။

- * အနီးဒေသ၊ နေကြများစွာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ။

အဝေးမှာနေတဲ့ သတ္တဝါတွေအကုန်လုံး
ဆွေရင်းမျိုးရင်းတွေ ဖြစ်ခဲ့ဘူးတာကြောင့် ဆွေ
စိတ်မျိုးစိတ်ထားပြီးတော့ မေတ္တာတွေပို့လွှတ်ပါ
တယ်၊ အားလုံးချမ်းသာကြပါစေ။ အနီးနေသတ္တဝါ
တွေလဲအားလုံး ချမ်းသာကြပါစေ။

တစ်ခါ၊ ဘဝသံသရာလမ်းဆုံးပြီးတဲ့ဖြစ်ခြင်း
ကိစ္စပြီးတဲ့ ရဟန္တာတွေ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် မွေးဖွား
ပြီးတဲ့သတ္တဝါတွေပေါ့၊ ဘဝသံသရာလမ်း မဆုံး
သေးလို့၊ ကံကိုရှာတုန်းဖြစ်တဲ့ သေက္ခပုထုဇဉ်တွေ
တစ်နည်းအားဖြင့် မွေးဖွားတုန်း၊ မွေးဖွားဆဲသတ္တဝါ
လေးတွေ ချမ်းချမ်းသာသာ မွေးဖွားနိုင်ကြပါစေ၊
(ဘယ်သူမှချန်မထားဘူး)

- * ဘဝဆုံးသူ၊ ဖြစ်ပြီးသူ၊
ကြည်ဖြူကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊

- * ဘဝရှာတုန်း၊ မဆုံးသေးသူ၊ ဖြစ်ဆဲဟူ၊
ကြည်ဖြူကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊

ဒါက ဒုလေးဝါရ၊ လေးနှစ်လီရှစ်၊ ရှေ့က
တစ်နဲ့ပေါင်းကိုး၊ နောက်က တိက(၃)ဝါရ။

*** ရှည်သောခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊**

ရှည်သောခန္ဓာကိုယ်ရှိတဲ့ မြွေစတဲ့ သတ္တဝါ
တွေ၊ လူဆိုရင်လဲ အရပ်ရှည်သူတွေပေါ့။

*** တိုသောခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ။**

ခန္ဓာကိုယ်တိုတဲ့၊ ကြွက်စတဲ့သတ္တဝါလေး
တွေ လူမှာလဲ အရပ်ပုတဲ့လူတွေ၊ ဘယ်လောက်
ရှည်ရင် ရှည်တယ်၊ ဘယ်လောက်တိုရင် တိုတယ်
လို့ ပေတန်တွေနဲ့ တိုင်းတာနေစရာမလိုပါ။ စိတ်
ထဲက ရှည်ချင်သလောက်ရှည်ပါ၊ ရှည်ချင်သလို
ရှည်ပါ၊ တိုချင်သလိုတိုပါ၊ သမာဓိရဖို့ ပျံ့နှံ့ဖို့သာ
အဓိကပါ။

*** ရှည်,တို,ကြားမှာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊**

မတို,မရှည်၊ ကျွဲ, နွား စတဲ့ သတ္တဝါတွေ၊
လူမှာလဲ အရပ်မရှည်,မပု၊ အလယ်အလတ်
စိတ်ကြိုက်ပိုင်းပါ၊ သူတို့လဲ ကိုယ်ရော စိတ်ပါ
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

* ကြီးသောခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊

နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊

ကြံ့၊ ဆင်၊ ငါးကြီး၊ အသူရိန်တို့ စတဲ့
ခန္ဓာကိုယ်အလွန်ကြီးတဲ့ သတ္တဝါတွေ၊ ပိုးမွှားတွေ၊
လူမှာလဲ လူကြီး၊ လူလတ်၊ လူငယ်ပေါ့၊ သူတို့
တွေလဲ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာပါစေ။

* ကြီးသောခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊

နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊

* ငယ်သောခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊

နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊

* ကြီး၊ ငယ်ကြားမှာ၊ သတ္တဝါ၊

နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊

တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မေတ္တာသုတ်ကို အလွတ်
ကျက်၊ နေ့စဉ်ဝတ်ထားပြီး ရွတ်နေကြတာ အမှန်
တော့ ဒီအလုပ်တွေပဲ၊ ဒါကို ကိုယ်က ဘာဝနာ
သတ္တိ အပြည့်ရအောင် ဖော်ထုတ်ပေးရမှာပေါ့။

* ဆူဖြိုးလှစွာ၊ သတ္တဝါ၊

နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊

ခန္ဓာကိုယ်ဝဖြိုးတဲ့ ကြံ့၊ လိပ် စတဲ့သတ္တဝါ
တွေ၊ ခန္ဓာကိုယ် သေးငယ်ပိန်လှီတဲ့ အိမ်မြှောင်စတဲ့

၄၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

သတ္တဝါတွေ၊ မဆူ၊ မကြုံ၊ အလယ်အလတ်ကျတဲ့
ခွေး၊ ကြောင် စတဲ့ သတ္တဝါတွေ၊ လူမှာလဲ လူဝ
ကြီး၊ လူပိန်တွေ၊ မပိန်မဝ အလယ်အလတ်တွေ၊
ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် ပိုင်းချင်သလောက်ပိုင်းပါ၊
သမ္မုတိပညတ်စကားပါ၊ သမာဓိရဖို့သာ အဓိက၊
မိမိရဲ့မေတ္တာအအေးဓာတ် လောကထဲ အကုန်ပျံ့
သွားဖို့သာ အဓိကပါ။

- * ဆူဖြိုးလှစွာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
- * ကြုံလိုလှစွာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
- * ဆူ၊ကြုံကြားမှာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
- * ဆင်းရဲရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊
ငြိမ်းအေးကြပါစေ၊

၃ x ၃ လီ ၉ ရှေ့က ၉ နဲ့ပေါင်းတော့ ၁၈၊
နောက်က အကျိုးမဲ့ ကင်းကြပါစေလို့ မေတ္တာပို့
၃-ခုပေါင်းတော့ ၂၁-ကြိမ်၊ အဲသလိုခွဲယူလို့လဲ
ရတာပဲ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ၃ ခုကို တစ်ခုချင်း
ခွဲလိုက်၊ ၅၇ ကြိမ်တောင် ပေါ်လာပါတယ်။

မပြုရှောင်ပါစေ

တစ်ခါ၊ အကျိုးမဲ့မှကင်းဖို့ မေတ္တာပို့တဲ့
(၃)ခုက...

• သတ္တဝါများ၊ စိတ်ထားညစ်ကျ၊
လှည့်ပတ်မှု၊ မပြုရှောင်ပါစေ၊

သတ္တဝါအချင်းချင်း လှည့်ပတ်ခြင်းကင်း
ကြပါစေ၊ မိသားစုစိတ်ဓာတ်နဲ့ အေးအတူ ပူအမျှ
ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်၊ မှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့ ဆက်ဆံ
လို့ အကျိုးဆောင်၍ အားထုတ်နိုင်ကြပါစေ၊
ချမ်းသာအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေလို့ မေတ္တာ
ပို့ပေးတာ။

• မထိမဲ့မြင်၊ အထင်သေးမှု၊
ထောင်လွှားမှု၊ မပြုရှောင်ပါစေ၊

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မထိမဲ့မြင်မလုပ်
ကြပါစေနဲ့၊ မာန်မာနတွေထောင်လွှားခြင်း၊ ကျွတ်

ဆတ်ဆတ်၊ မာကျောကျောပုံစံမျိုးနဲ့ မဆက်ဆံ
ကြပါစေနဲ့၊ အေးအတူပူအမျှ အေးမြကြည်လင်
နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ မေတ္တာနှလုံးသားလေးတွေနဲ့ ဆက်
ဆံနိုင်ကြပါစေလို့ မေတ္တာဓာတ်ပို့ လွှတ်ပေးတာ။

*** ကြီးနိုင်ငယ်ညည်း၊ ဆင်းရဲစေလို၊
ညည်းဆဲလိုမှု၊ နှိပ်စက်မှု၊
မပြုရှောင်ပါစေ၊**

ကြီးနိုင်ငယ်ညည်း၊ ဆင်းရဲစေလိုတဲ့စိတ်မျိုး၊
ညည်းဆဲလိုတဲ့စိတ်မျိုး၊ နှိပ်စက်လိုတဲ့စိတ်မျိုး
မရှိကြပါစေနဲ့၊ ချမ်းသာစေချင်တဲ့ စိတ်ကောင်း
စိတ်မြတ်လေးနဲ့သာ အေးအတူပူအမျှ လောက
အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပြီးတော့ အများချမ်းသာ
အောင်သာလျှင် အားထုတ်နိုင်ကြပါစေ၊ ချမ်းသာ
ကိုသာလျှင် လိုလားကြပါစေလို့ မေတ္တာဓာတ်ပို့
လွှတ်တာ၊ အတိုချုပ်ကတော့ မေတ္တာပို့နည်း၊
ဒါ အကုန်ပဲ။

*** လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊**

*** ဆင်းရဲရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊
ငြိမ်းအေးကြပါစေ၊**

- * တပ်မက်တတ်သူ၊ ကြောက်တတ်သူ၊
ကြည်ဖြူကိုယ်စိတ် ချမ်းသာစေ။
- * မတပ်မက်သူ၊ မကြောက်သူ၊
ကြည်ဖြူကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ။
- * မြင်အပ်ဖူးသူ၊ မြင်နိုင်သူ၊
ကြည်ဖြူကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ။
- * မမြင်ဘူးလတ်၊ မမြင်အပ်ပါ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ် ချမ်းသာစေ။
- * အဝေးဒေသ၊ နေကြများစွာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ် ချမ်းသာစေ။
- * အနီးဒေသ၊ နေကြများစွာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ။
- * ဘဝဆုံးသူ၊ ဖြစ်ပြီးသူ၊
ကြည်ဖြူကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ။
- * ဘဝရှာတုန်း၊ မဆုံးသေးသူ၊ ဖြစ်ဆဲဟူ၊
ကြည်ဖြူကိုယ်စိတ် ချမ်းသာစေ။
- * ဆင်းရဲရန်နား၊ ကင်းစင်ဝေး၊
ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- * ရှည်သောခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ။

- * တိုသောဓန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
- * ရည်၊တိုကြားမှာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
- * ကြီးသောဓန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
- * ငယ်သောဓန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
- * ကြီးငယ်ကြားမှာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
- * ဆူဖြိုးလှစွာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
- * ကြုံလိုလှစွာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
- * ဆူ၊ကြုံကြားမှာ၊ သတ္တဝါ၊
နှစ်ဖြာကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေ၊
- * ဆင်းရဲရန်နား၊ ကင်းစင်ဝေး၊
ငြိမ်းအေးကြပါစေ၊
- * သတ္တဝါများ၊ စိတ်ထားညစ်ကျ၊
လှည့်ပတ်မှု၊ မပြုရှောင်ပါစေ၊

- * မထိမဲ့မြင်၊ အထင်သေးမှု၊ ထောင်လွှားမှု၊
မပြုရှောင်ပါစေ၊
- * ကြီးနိုင်ငယ်ညည်း၊ ဆင်းရဲစေလို၊
ညည်းဆဲလိုမှု၊ နှိပ်စက်မှု၊ မပြုရှောင်ပါစေ၊
ဒါကြောင့် သုခိတတ္တာဝါ-နှလုံးစိတ်ဝမ်း၊
ရွှင်ကြည်လန်း၍၊ အေးချမ်းသောစိတ် ရှိကြကုန်
သည်လည်း၊ ဘဝန္တု-မေတ္တာတရား၊ လူ့စွမ်းအား
ကြောင့်၊ ထူးခြားလှကာ၊ ကောင်းစွာမသွေ ဖြစ်
ကြပါစေကုန်သတည်း။

* * *

ဝိပဿနာဉာဏ်မှန်ဘီလူး ချုံ့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ

နောက်ဆုံးကျတော့ မြတ်စွာဘုရားက
ဒိဋ္ဌိဉ္စအနုပဂ္ဂဗ္ဗ ဝိပဿနာ ပွားပုံလေးပြတယ်၊
ခုနစ်က ပြောခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအမျိုးမျိုး ခွဲဟော
လိုက်တာ၊ ဒါက ဝေါဟာရစကားပါလေ၊ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်မှန်ဘီလူးကိုတပ်ပြီး ချုံ့ကြည့်လိုက်တဲ့
အခါမှာ ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာပဲရှိတယ်။

၄၈ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

မေတ္တာပို့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်က ပို့လွှတ်လိုက်
တဲ့စိတ်တွေ၊ အသိစိတ်တွေရော မေတ္တာခံပုဂ္ဂိုလ်
သန္တာန်မှာဖြစ်ပေါ်နေကြတဲ့ ရုပ်နာမ်တရားတွေ
အကုန်လုံး ခန္ဓာ၊ ရုပ်နာမ်တွေပါ။

ဒါတွေဟာလဲပဲ တစ်စက္ကန့်တောင် ရပ်နေ
ကြတဲ့တရား မရှိပါဘူး၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၊
အကြောင်းရှိသလိုဖြစ်၊ အကြောင်းရှိတာကြောင့်
ဖြစ်၊ အကြောင်းရှိသလောက်ဖြစ်၊ ကန့်သတ်ချိန်
စေ့ရင်ပျက်၊ ပျက်တိုင်း နှိပ်စက်၊ ဆိုင်ခွင့်သာပေး၊
အပိုင်မပေးတဲ့ သဘောတရားတွေပါ။

မေတ္တာနဲ့ သမာဓိရအောင်ပွားပြီး (တစ်နည်း
အားဖြင့်) မေတ္တာ သမာဓိနဲ့ ကိလေသာနီဝရဏ
လိုက်ကာဖွင့်ပြီး နောက်ထပ် အတ္တဒိဋ္ဌိလိုက်ကာ
ကို ဝိပဿနာနဲ့ဆက်ဖွင့်ပြီး ကြည့်ရမှာကို ပြပါ
တယ်။

*** ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ မရှိပါ၊ ခန္ဓာရုပ်နာမ်စု၊**

ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါက သမာဓိရအောင်သာ
ဝေါဟာရအနေနဲ့ခွဲပြီး ပွားတာ၊ ဝိပဿနာမှန်ဘီလူး
တပ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မရှိပါဘူး၊
ခန္ဓာရုပ်နာမ်အစုသာ ရှိတယ်။

* ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ မဟုတ်ပါ။ ခန္ဓာဉာဏ်ဖြင့်ရှု၊

ဒိဋ္ဌိဉ္စအနုပဂ္ဂမ္မက ဒါပြောတာ၊ ငါလဲမရှိပါ။
ငါ့ဟာလဲမရှိပါ။ စကားအနေနဲ့သာပြောကြတာပါ။
ဘဝသံသရာတလျှောက်လုံး တငါငါ တငါငါနဲ့
ပါးစပ်ကစွဲခဲ့ကြသော်လဲပဲ စိတ်ကစွဲခဲ့ကြသော်လဲပဲ
အချိန်တန်တော့ လက်လွှတ်ခဲ့ရတာချည်းပဲ။
သဘောမတူလို့ ပူလောင်ခဲ့ရတာလဲ အများကြီး
ပေါ့။

* ငါ ငါ့ဥစ္စာ၊ မဟုတ်ပါ။ ခန္ဓာဉာဏ်ဖြင့်ရှု၊

* ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၊ မမြီပါ။

ကောင်းစွာဉာဏ်ဖြင့်ရှု၊

ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတွေလဲ ဘယ်ဟာမှခိုင်မြဲတာလို့
မရှိ၊ တစ်စက္ကန့်လေးတောင် ရပ်တည်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့
ရုပ်နာမ်တစ်ခုမှမပါ။ တစ်စက္ကန့် အတွင်းမှာတောင်
အကြိမ်သိန်းနဲ့ချီပြီး ပြောင်းနေတဲ့ရုပ်နာမ်တွေ၊
ဝိပဿနာဆက်ပွားပုံကို ပြတယ်။

* ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၊ မမြီပါ။

ကောင်းစွာဉာဏ်ဖြင့်ရှု၊

* ဒိဋ္ဌိကင်းကွာ၊ သန့်ရှင်းကာ၊

ရောက်လာမဂ်ဖိုလ်စု၊

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်သွားတယ်။

၅၀ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

* ဆင်းရဲငြိမ်းရာ၊ နိဗ္ဗာန်မှာ၊
ကောင်းစွာမျက်မှောက်ပြု၊

မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားရတော့ နိဗ္ဗာန်ကို
တိုက်ရိုက်အာရုံပြုလို့ရပြီပေါ့၊ ရဟန်းတော် အပါး
ငါးရာလဲ ဒီအတိုင်းပဲအားထုတ်ကြလို့ မေတ္တာ
သမာဓိမှ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာမှ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်
ဉာဏ် ရောက်ခဲ့ကြတာပဲ၊ ရဟန္တာတောင် ဖြစ်ခဲ့
ကြပါတယ်။

* * *

ရုပ်မြင်နာမ်ကြားစက်

ဒါကြောင့်မို့ ကိလေသာနီဝရဏ လိုက်ကာ
ကို သမာဓိနဲ့ဖွင့်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိလိုက်ကာကြီးကိုတော့
ဝိပဿနာနဲ့ဖွင့်၊ ယောဂီပရိသတ်အပေါင်း သူတော်
ကောင်းတွေ၊ ယခု ခန္ဓာဖွင့်ကြည့်နေကြတယ်။

ခန္ဓာဖွင့်ကြည့်တာကို အရပ်စကားနဲ့ပြောရင်
တိဗ္ဗိဖွင့်ကြည့်တာမျိုး၊ အိမ်မှာ တိဗ္ဗိနေ့တိုင်းကြည့်
ကြတယ်၊ အသံလွှင့်ရုံက လွှင့်လိုက်တဲ့ ရုပ်တွေ
အသံတွေ သူတို့လွှင့်သလောက် ကြည့်ပေတော့။

ဟော...ပြီးသွားရော၊ ဘာရသတုန်းမျိုး၊
ဘယ်နားဘာဖြစ်တယ်ဆိုပဲမျိုး၊ ဘယ်နားက ဘယ်
လို၊ ဘယ်လိုသတင်းပဲမျိုး၊ ဗဟုသုတ ဘယ်လို၊
ဘယ်လိုတိုးပါတယ်မျိုး၊ ဗဟိဒ္ဓအကြောင်းတွေပြော
လို့ဖြစ်တယ်၊ အဇ္ဈတ္တအကြောင်းကို ဘာမှမသိ
လိုက်ပါဘူး။

၅၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

အဇ္ဈတ္တရုပ်နာမ်အကြောင်းမသိ၊ အငိုတိတ်၊
အကြောက်ပြေ၊ အပူငြိမ်းနိုင်မယ့် သတ္တိများပေါ်၍
မလာပါ။ အလံလွင့်ရုံက လွင့်သမျှတော့ အကုန်
ကြည့်ပေတော့။

ခန္ဓာတိဗ္ဗိခေါ်တဲ့ ရုပ်မြင်နာမ်ကြားစက်ကြီး၊
ဟိုကလွင့်တဲ့ ရုပ်နဲ့ အသံကိုတော့ တိဗ္ဗိခေါ်တဲ့
ရုပ်မြင်သံကြားစက်နဲ့ ဖမ်းယူကြည့်ကြတယ်။
ခန္ဓာက ပြလိုက်တဲ့ဟာတွေကိုတော့ ကိုယ်က
ဝိပဿနာနဲ့ဖမ်းပြီးတော့ ကြည့်ရပါတယ်။ ရုပ်မြင်
သံကြားတော့ မဟုတ်ဖူး၊ ရုပ်မြင်နာမ်ကြား
စက်ကြီး။

ဝိပဿနာခေါ်တဲ့မျက်လုံးလေးနဲ့ဟောဒီခန္ဓာ
လို့ခေါ်တဲ့ ရုပ်မြင်နာမ်ကြားစက်ကြီးကို ဖွင့်ကြည့်
ပါ။

ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ပကတိတိဗ္ဗိလို နားပူ
တာလဲမပါ။ မျက်စိနောက်စရာလဲမရှိ၊ သမာဓိပျက်
စရာလဲ ဘာမှမပါ။ ငြိမ်လို့၊ ကြည့်လိုက်ရတာ
ငြိမ်းချမ်းလို့။

ဟယ်...ဟုတ်လိုက်တာနော်၊ အကြောင်းရှိ
တော့ ရုပ်နာမ်တွေဖြစ်လာပြန်ပြီ၊ သိတတ်တဲ့အသိ

စိတ်ကလေးရယ်၊ သိစရာဖြစ်တဲ့ ရုပ်တရား နာမ်
တရားလေးတွေရယ်၊ ထင်ရှားတာက ရုပ်တရား
ပေါ့၊ မထင်ရှားတဲ့နာမ်လဲ ရှေ့စိတ်ဖြစ်ပြီး နောက်
စိတ်တွေ အပူစင်၊ ကြည့်ဖြစ်တာပေါ့။

သိတတ်တဲ့စိတ်ကလေးနဲ့ သိစရာရုပ်နာမ်
လေးတွေ၊ ဒီက ငါ့လို့ တစ်လုံးပြောကာရှိသေး
သူတို့က အကြိမ်သိန်းနဲ့ချီပြီး ပြောင်း သွားပြီးပြီတဲ့၊
ဘယ်ရုပ်နာမ်မှ ငါတစ်လုံးဆုံးအောင် မနေကြဘူး။

ဒီက ငါ့ဟာလို့ ပြောကာရှိသေး၊ သူက
အကြိမ်သိန်းနဲ့ချီပြီး ပြောင်းသွားကြပြီလေ၊ ငါ့ဟာ
လို့လဲ ရုပ်နာမ်တွေတစ်ခုမှ အခေါ်မခံနိုင်ကြ
ပါလား၊ ငါကဖြင့် စွဲလိုက်ရတာ၊ သိပြီ၊ သိပြီ၊
တိဗ္ဗိယွင့်ကြည့်တော့ သိရပြီဗျို့၊ သတင်းကောင်းတွေ
ကြားရပြီဗျို့၊ အနိစ္စသတင်းတွေ၊ ဒုက္ခသတင်းတွေ၊
အနတ္တသတင်းတွေ၊ အငိုတိတ်၊ အကြောက်ပြေ၊
အပူငြိမ်းနိုင်တဲ့ သတ္တိစွမ်းအားတွေရပြီ၊ ငါ့လောက်
အရတော်တဲ့သူ ရှိသေးလို့လား။

ခန္ဓာတိဗ္ဗိယွင့်လို့ခေါ်တဲ့ ရုပ်မြင်နာမ်ကြား
စက်ကြီးကိုဖွင့်ကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ စွမ်းအားကို

ရကြလို့၊ မေတ္တာစွမ်းအားတင် ဘယ်ကလို့လဲ၊
တရားအစွမ်းနဲ့ လူ့စွမ်းအားတွေ ပြနိုင်ကြပြီ၊
သာသနာက လူ့အစွမ်းပြဖို့ပေါ်လာတာပဲ၊ ဒါ
ကြောင့် ရဟန်းတော်အပါးငါးရာလဲ ခန္ဓာတိဗ္ဗိ
ကြည့်ပြီး ရဟန္တာဖြစ်ကြတာပဲ။

ယခု၊ ယောဂီပရိသတ်အပေါင်း သူတော်
ကောင်းတွေလဲ ခန္ဓာတိဗ္ဗိ နေ့တိုင်းကြည့်နေကြ
တယ်၊ ရိပ်သာကြီးထဲလာပြီး ကြိုးကြိုးစားစား
ခန္ဓာတိဗ္ဗိကြည့်နေကြတယ်၊ အရှိသိရပြီပေါ့။

- * ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ မရှိပါ၊ ခန္ဓာနာမ်ရုပ်စု၊
- * ငါ့ ငါ့ဥစ္စာ၊ မဟုတ်ပါ၊ ခန္ဓာဉာဏ်ဖြင့်ရှု၊
- * ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၊ မမြီပါ၊
ကောင်းစွာဉာဏ်ဖြင့်ရှု၊
- * ဒိဋ္ဌိကင်းကွာ၊ သန့်ရှင်းကာ၊
ရောက်လာမဂ်ဖိုလ်စု၊
- * ဆင်းရဲငြိမ်းရာ၊ နိဗ္ဗာန်မှာ၊
ကောင်းစွာမျှော်မှောက်ပြု၊

လမ်းညွှန်ကျင့်စဉ် အပြည့်အစုံ

ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုသည်အထိ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရသည်အထိ လမ်းဆုံးအထိ လမ်းညွှန်ကျင့်စဉ်အပြည့်အစုံ လမ်းညွှန်ထားတဲ့ မေတ္တာတရား၊ လူ့စွမ်းအား မေတ္တသုတ်တရား။

ဒါကြောင့် မိမိတို့နေ့တိုင်းလဲ တရားစွမ်းအားကို ရအောင်ယူကြ ရမှာပေါ့၊ ခုနပြောတဲ့ သဒ္ဓါ၊ သတိ၊ ဝီရိယ၊ ပညာ၊ အားချိန်ကိုလုံးဝမတောင်းပါဘူး၊ ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှ မတောင်းပါဘူး။

အလုပ်တွေများတယ်ဗျ၊ မအားဘူးဗျာ၊ အလုပ်တွေက အရမ်းရှုပ်တာပဲဗျဆိုရင် ခုန၊ တရားလေးလုံးလွတ်သွားလို့ သူပြောတာ၊ သူ ပြောတဲ့ စကားသံကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

သဒ္ဓါတရားလွတ်တော့ ခြောက်ကပ်ကြီးပါလား၊ သတိကင်းလွတ်တော့ သူပြောတဲ့စကားတွေက ရူးတူးတူးကြီးပါလား၊ ဝီရိယကင်းလွတ်

၅၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

တော့ သူပြောတဲ့စကားတွေက န,တတကြီးပါလား၊ လူနစကားတွေပါလား၊ အသိပညာမပါတော့ သူပြောတဲ့စကားတွေက အ,တတကြီးပါလား၊ ဒါဟာ လူအပုံစံကြီးတွေပဲ၊ ရှိတာလေးမှ သိအောင်မလုပ်။

သာသနာနဲ့တွေ့ကြုံခိုက် ဘယ်နှယ် ခြောက်ကပ်ကပ်ကြီးအဖြစ်ခံနိုင်မတုန်း၊ ဘယ်အရူးပုံစံနဲ့လဲ သွားနိုင်မတုန်း၊ လက်ထဲမှာကိုင်ထားတာ ကုသိုလ်ထုပ်ပေါ့၊ မအားတဲ့အလုပ်တွေက တရားအလုပ်ပဲပေါ့၊ ဝိရိယလေးပိုထုတ်လို့ ဖြစ်နိုင်ရက်သား၊ ဘယ်နှယ် လူနကြီးလို နေနိုင်ပါ့မလဲ။

သာသနာကပေးထားတဲ့ ဉာဏ်မျက်လုံးကို ရထားပါရက်သားနဲ့ ဘယ်နှယ်လုပ် အကန်းပုံစံ၊ အ,တကြီးနေလို့ ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ လိမ္မာပါးနပ်စွာနဲ့ ယူတတ်လို့ရှိရင် တရားစွမ်းအားဆိုတာ ရကြတာပဲ။

ဒါကြောင့် မေတ္တာတရား လူ့စွမ်းအား၊ မေတ္တာသမာဓိအခြေခံ၊ အေးချမ်းတဲ့နှလုံးသားနဲ့ ခန္ဓာလေးတွေကြည့်ပြီးတော့ ခန္ဓာတီဗ္ဗိ နေ့တိုင်းဖွင့်ကြိုးစားကြရမယ်ပေါ့။

ကိလေသာနီဝရဏသညဗီ:

လက်ထဲမှာတိုးလာတဲ့အရာတွေက ဒုက္ခသစ္စာ ထုပ်တွေပဲ၊ ကိုယ့်ဆီမှာ ခုနက သမာဓိနဲ့ရှင်း မပေးလို့ရှိရင် ကိလေသာနီဝရဏတွေ များလာ မယ်၊ ကိလေသာနီဝရဏဆိုတာ မီးပဲ။

ပိုက်ဆံပေါရင် ချမ်းသာတော့မှာ၊ ပစ္စည်း တွေပေါရင် ချမ်းသာတော့မှာ၊ မျှော်လင့်ချက် ကလေးနဲ့နေတယ်၊ ဟော...တိုးလာတယ်ဗျာ၊ ပေါ်လာကြပြီဗျာ။

ပေါ်လာကြ ဖြစ်လာကြတာတွေက ဒုက္ခ သစ္စာတွေ၊ လောင်စာတွေပါလား၊ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ သမာဓိလေးနဲ့ နည်းနည်းလေးမှမရှင်းနိုင်တော့ ကိလေသာနီဝရဏတွေက နည်းနည်းလေးမှ နောက်မဆုတ် ချင်ကြဘူး၊ နည်းနည်းလေးမှ စိတ်ကိုလွှတ်မပေးကြတော့ မီးတွေချည်း။

၅၈ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ချမ်းသာရမယ်လို့ ကိုယ်က မျှော်လင့်ချက်
ကလေးနဲ့ မျှော်နေတယ်။ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေ
တိုးလာကြပြီ။ ဒုက္ခသစ္စာထုပ်ကြီးတွေ လောင်စာ
တုံးကြီးတွေ။

လောင်စာနဲ့မီးတွေတော့ လောင်လိုက်တာ၊
နက်ဖြန်တော့ ချမ်းသာမှာပါလေ။ နောက်လဆို
တော့ ချမ်းသာတော့မယ်။ လောလောဆယ် ပစ္စုပ္ပန်
ချမ်းသာလိမ့်မယ်မှတ်ပြီး မျှော်လိုက်တာ၊ လက်ထဲ
ရောက်တော့ မချမ်းသာ။

သမာဓိစွမ်းအားနဲ့ ကိလေသာနီဝရဏလိုက်
ကာကြီးကို မခွာနိုင်တော့၊ မဖွင့်နိုင်တော့ မီးလေး
တွေကို ငြိမ်းအေးအောင်မလုပ်နိုင်တော့ လောင်
စာနဲ့မီး တွေတိုင်းတွေတိုင်း လောင်လိုက်ရတာ
တွေ၊ လောင်နေတာကိုပဲ ပုထုဇဉ်တွေက ပြော
ချင်ပြောလိုက်တာပေါ့လေ။ ကယောင်ကတမ်းပေါ့။

ဒါကြောင့်မို့ လောင်နေတဲ့ဥစ္စာတွေကို မိမိက
မီးငြိမ်းရမယ်၊ ကိုယ့်မီးကိုယ်ငြိမ်းရမယ်၊ မီးငြိမ်း
တာက သမာဓိ၊ ခုနပြောတဲ့ သဒ္ဓါ၊ သတိ၊
ဝီရိယ၊ ပညာ အဲဒီစွမ်းအားတွေနဲ့ ဆောင်ရွက်
လို့ရှိရင် မီးငြိမ်းတယ်။

တရားထမင်းအိုး၊ ဟင်းအိုးတွေမှောက်ကုန်မယ်

မီးဖိုပေါ်မှာတင်ထားတဲ့ ထမင်းအိုးတို့၊ ဟင်းအိုးတို့၊ ဆူပွက်နေတဲ့အချိန်များ လက်နှီးအဝတ်မပါပဲ လက်နဲ့သွားကိုင်စမ်းကြည့်ပါ။ လောင်လိုက်မှာသေချာတယ်။ လောင်လိုက်တော့ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ လွှတ်ချလိုက်ပါရောဗျာ။

၆၀ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

လွတ်ချလိုက်တော့ ထမင်းအိုး၊ ဟင်းအိုးတွေ
မှောက်ကုန်ရော၊ လောင်လဲ လောင်သေး၊ စားလဲ
မစားရဘူး။

အဲဒီအတိုင်းပဲ၊ တရားမပါတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
စားဝတ်နေရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး ကိစ္စမျိုးစုံ
တွေကို လုံးလည်ချာလည်လိုက်၍ တောင်ဘက်
စိတ်ကူးပေါက်၊ တောင်ဘက်ထပြေး၊ အစီအစဉ်
တော့မရှိပါဘူး၊ မြောက်ဘက်စိတ်ကူးပေါက်ပြန်၊
မြောက်ဘက်ထပြေး၊ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ထပြေး၊
အစီအစဉ်တော့မရှိဘူး။

လက်နှီးအဝတ်မပါပဲ သွားကိုင်တော့ လောင်
တာပဲ၊ လောင်တော့ ကယောင်ကတမ်းနဲ့လွတ်ချ၊
တရားထမင်းအိုးတွေအကုန်မှောက်၊ တရားဟင်း
အိုးတွေ အကုန်မှောက်၊ ညပိုင်းရောက်တော့
စာရင်းချုပ်ကြည့်၊ လက်ကျန်မရှိတဲ့။

ဒါနလဲမပေါ်ဘူး၊ သီလလဲမပေါ်ဘူး၊ သမာဓိ
လဲမပေါ်ဘူး၊ ဝိပဿနာလဲအဝေးကြီး၊ လက်ကျန်
မရှိတဲ့၊ မအားတာတော့မဟုတ်ဘူးဗျ၊ သဒ္ဓါကင်းလို့
ခြောက်ကပ်ကပ်ဖြစ်နေတာ၊ သတိကင်းလို့ ရူး
တူးတူးဖြစ်နေတယ်၊ ဝီရိယကင်းလို့ နတတဖြစ်နေ

တယ်၊ ပညာကင်းလို့ အတတဖြစ်နေတယ်၊ ဒါ
ကြောင့် လွတ်သွားတာ။

တရားထမင်းအိုးတွေ၊ တရားဟင်းအိုးတွေ၊
လက်နှီးအဝတ် (တရားအဝတ်)မပါပဲ သွားကိုင်
မိတော့ပူလောင်၊ ပူလောင်တော့ လွတ်ချ၊ လွတ်ချ
တော့မှောက်ကုန်တာ၊ ကုန်လိုက်တဲ့ စရိတ်က
နည်းတာမဟုတ်ဖူး၊ စာရင်းချုပ်ကြည့်တော့
လက်ကျန်မရှိတဲ့၊ နောက်နေ့ရောက်လာ ပြန်ရော
လက်ကျန်မရှိ၊ နောက်တစ်နေ့လာပြန်ရော လက်
ကျန်မရှိ၊ လက်ကျန်မရှိရင် ပူရမှာပေါ့လေ။

* * *

သတိပဋ္ဌာန်အဝတ်ထူထူလေးနဲ့ကိုင်ပါ

လက်နှီးအဝတ်ထူထူလေးနဲ့ ထမင်းအိုး၊
ဟင်းအိုး ဆူပွက်နေတာကိုကိုင်တော့ လောင်လဲ
မလောင်ဘူး၊ စနစ်တကျချက်ပြီး ကျက်တော့
စားနိုင်တာပေါ့။

၆၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ဒါမျိုးလိုပဲ၊ တရားအသိ သတိပဋ္ဌာန်အဝတ်
ထူထူလေးနဲ့ ကိုင်လိုက်တဲ့အခါမှာ လောင်စရာ
လောင်စာတွေ တွေ့ပေမယ့် မလောင်ပါဘူးဗျ၊
လောင်လဲမလောင်ဘူး၊ တရားထမင်းဟင်းလဲ
ဝဝကြီး စားရတယ်ဗျာ၊ လက်ကျန်ရတယ်ဗျာ၊
လက်ကျန်ကျန်တော့ အားရှိတာပေါ့။

တစ်နည်းအားဖြင့် တရားမပါပဲနဲ့ စားဝတ်
နေရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးအလုပ်လုပ်ကြတယ်
ဆိုတာ ထင်းတွေပုံပြီး မီးရှို့တာနဲ့တူတယ်၊ အိမ်
ဝင်းထဲ ထင်းတွေပုံထား၊ ဘာလုပ်မလဲလို့ သူများ
ကမေးတော့ သုံးမှာတဲ့၊ ချက်ပြုတ်မှာတဲ့။

ဒါပေမယ့် သူက ဘာစိတ်ကူးပေါက်မှန်း
မသိ၊ အကုန်လုံး မီးပုံရှို့ပစ်လိုက်တယ်၊ ထင်းပုံကြီး
အကုန်မီးလောင်၊ မီးသွေးခဲတောင်မရ၊ အကုန်ပြာ
ကျကုန်တယ်၊ ဘာမှမချက်လိုက်၊ မပြုတ်လိုက်ရ
ဘူး၊ ခုနပြောတဲ့ လက်ကျန်မရှိဘူး။

အဲဒါမျိုးလိုပဲ၊ တရားအသိမပါပဲ စားဝတ်နေ
ရေး၊ စီးပွားရေးလုပ်နေကြမယ်ဆိုရင် လောင်နေ
တာပဲရှိမယ်၊ ဘာတွေရရ အချိန်တန် ကုန်မှာပဲရှိ
တယ်၊ ကုန်မှာကြီးတွေ ရထားတာကိုး။

ဒီနေ့ ဘယ်နှစ်သိန်းရလာပြန်ပြီ၊ ဘာရရ
ကုန်မှာပဲ၊ ဘာပစ္စည်း တော့ ဒီနေ့ ရလာပြန်ပြီ၊
ဘာရရလေ ကုန်မှာပဲ၊ ပုံပြီးမီးရှို့မှာပဲ၊ ဘာမှ
မထူးဘူး၊ လက်ကျန်မရှိတဲ့ဗျ။

ထင်းပုံကြီးကိုအရမ်းမီးမရှို့ဘဲ ထမင်းချက်
ချိန်တန်တော့ ထမင်းအိုးချက်တဲ့အခါ ထမင်းအိုးနဲ့
တန်အောင် ထင်းကိုယူဆိုက်တယ်၊ မီးရှို့ပစ်တာ
မဟုတ်ဖူး၊ မီးဆိုက်တာ၊ အသုံးချတာ၊ ထင်းတော့
ကုန်တယ်၊ သို့သော် ထမင်းကျက်တော့ အားရှိ
တယ်၊ လက်ကျန်ရှိတာကိုး။

ဟင်းအိုးချက်ချိန်ရောက်ပြန်တော့ ဟင်းအိုးနဲ့
တန်အောင် ထင်းတွေယူဆိုက်တယ်၊ ထင်းတော့
ကုန်တယ်၊ သို့သော် ဟင်းကျက်တယ်၊ ဒါမျိုး
စသည်ပေါ့၊ လက်ကျန်လေးတွေပေါ်တယ်။

* * *

ပိုက်ဆံမတောင်းဘူး၊ တရားသာပေး

တရားယန္တရား လေ့ကျင့်ခန်းမှာ မေတ္တာ
တရား လူ့စွမ်းအားပြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မိသားစု

၆၄ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

အချင်းချင်း ကျွေးရတာ ပျော်စရာအလှူပွဲကြီးပါ
လား။

“မင်းတို့ကို ငါကျွေးမယ်ဟေ့၊ ငါ့အတွက်
ဒါနနဲ့မေတ္တာ အနည်းဆုံးတော့ပေးကြ၊ ပိုက်ဆံကို
ငါမတောင်းဘူး၊ တရားသာပေး”

“ဟေ့-ခန္ဓာ မင်းကိုငါကျွေးမယ်၊ အနည်း
ဆုံး သီလ၊ သမာဓိ၊ ဝိပဿနာကို ကျွေးခအဖြစ်
ငါ့ပြန်ပေး”

အသိရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်အလကား အကုန်ခံ
မလဲ၊ အချိန်နဲ့ အင်အားဖြုန်းတီးမှုကိုမပါစေပဲ
စွမ်းအားလေးတွေယူ။

ယူသွားတော့ ကုန်တော့ကုန်တယ်ဗျ၊ သို့
သော် တစ်ဖက်က စွမ်းအားရတယ်၊ အရမ်းမီးရှို့
မပစ်ဘူး၊ မီးဆိုက်တာ၊ အသုံးချတာ၊ အဲသလိုဆိုရင်
တရားစွမ်းအားနဲ့ မေတ္တာတရားရော၊ ဝိပဿနာ
ရော၊ သမာဓိစွမ်းအားရော ကြိုးစားပြီးတော့ဖြည့်
ကြရမှာပေါ့။

ဒါကြောင့် ကတပုညတံ-ပြုအပ်ပြီးသော
ကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကတပုညတံ-
မေတ္တာတရား လူ့စွမ်းအားကြောင့်၊ ထူးခြားလှကာ၊
ကောင်းစွာပွားတိုး၊ လူ့တန်ခိုးကို၊ ပဏ္ဍိတာ-
ဘုရားအစရှိသော ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်၊
ပသံသန္တိ-ကောင်းစွာမသွေ ချီးမွမ်းတော်မူကြလေ
ကုန်သတည်း။

ဤသို့လျှင် မေတ္တာတရား လူ့စွမ်းအား
တရားနာကြားကြရတဲ့ ဓမ္မသဝနမင်္ဂလာနဲ့ ကောင်း
မှုစွမ်းအား မြတ်တရားတွေကြောင့် ဘေးရန် အပူ
ခပ်သိမ်း၊ လွတ်ငြိမ်းကြ၍ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ
များ တိုးတက်ပြည့်စုံကြပြီးလျှင် ကျန်းကျန်း
မာမာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်၊ အားကိုးစရာ ကိုယ်ပိုင်
ကောင်းမှုတရား၊ တိုးပွားအောင် ကြိုးစားနိုင်လွယ်
ကြလျက်၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်းလွတ်ငြိမ်းရာ အသင်္ခတ
ဓာတ် နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်မြတ်ကို လွယ်ကူသော
အကျင့်၊ လျှင်မြန်သောအသိဉာဏ်ဖြင့် အရဟတ္တ

၆၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မာဏ္ဏာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ဖိုလ်ပေါက် မျက်မှောက်ပြုလွယ် ရလွယ်နိုင်ကြ
ပါစေကုန်သတည်း။

* * *

နမောဗုဒ္ဓဿ

တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက
(ယော) ဆရာတော်

| သာသနာတော်နှစ် ၂၅၄-ခု၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်
၁၃၅၉-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၁ ရက်၊ ၁၉၉၈-ခုနှစ်
မတ်လ(၈)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ လှိုင်မြို့နယ်၊
(၇)ရပ်ကွက်၊ လှိုင်ရတနာပရိယတ္တိစာသင်တိုက်အတွင်း၌
အောင်စကြာ စေတီတော်မြတ်ဘုရားအား (၃၃)ကြိမ်မြောက်
အာဓိဿ၊ ဓမ္မ နှစ်ဌာနတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြသည့် ဗုဒ္ဓပူဇနိယ၊
ဗုဒ္ဓပူဇာမင်္ဂလာကောင်းမှု အကြောင်းပြု၍ ကောင်းမှုတရား
ကြီးစားပြုလုပ် အားထုတ်ကြသည့်အခါတွင် ဗုဒ္ဓပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာ
အဖြစ်ဖြင့် ဟောကြားအပ်သော တရားတော်ဖြစ်သည်။ |

နမောဗုဒ္ဓဿဆိုတာ မြန်မာလို ဘုရားရှိခိုး
တရားပေါ့...။

၆၈ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ဗုဒ္ဓဿ-တရားလုံးစုံ၊ အကုန်သိမြင်၊ ဘုရား
ရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား၊ နမော-ရိသေမြတ်နိုး၊
လက်စုံမိုးကာ၊ ရှိခိုးပါ၏ မြတ်စွာဘုရား...။

တရားက တိုလဲတို၊ ရိုးလဲရိုးဆိုတော့ သာဓု
ခေါ်စရာမှ ဟုတ်ရဲ့လားလို့တောင် သံသယရှိစရာ
ဖြစ်သွားတယ်၊ နမောဗုဒ္ဓဿဆိုတာ နှစ်လုံးထဲကိုး၊
ဘုရားဂုဏ်တော်ဆိုတာ အသင်္ချေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊
ရေတွက်လို့လဲမရ၊ တိုင်းတာကန့်သတ်လို့လဲမရ၊
ဂုဏ်တော်တွေက အနန္တပဲ။

အဲဒီဂုဏ်တော်အကုန်လုံးဟာ ဗုဒ္ဓဆိုတဲ့
စကားတစ်လုံးထဲမှာ အကုန်လုံး အကျုံးဝင်သွား
တယ်၊ ‘ဗုဒ္ဓ’တစ်လုံးပြောလိုက်တာနဲ့ ဘုရားဂုဏ်
တော်တွေအကုန်လုံး ခြုံမိ ငုံမိသွားတယ်၊ ဒါကြောင့်
ဂုဏ်တော်အနန္တနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ဘုရားကို အာရုံပြုပြီး
တော့ တပည့်တော်တို့ရှိခိုးပါတယ်ဘုရား၊ အာမိသ၊
ဓမ္မ၊ နှစ်ဌာနတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြပါတယ် ဘုရားလို့
အဲသလို အာရုံပြုကြရမယ်။

ကိစ္စအားလုံးပြီးဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ်

* သစ္စာလေးခိုင်၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊
လှမ်းကိုင်အရယူ။

တရားဟော တရားနာပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဒုက္ခ၊
သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ မဂ္ဂ၊ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွားဆိုတဲ့
သစ္စာ(၄)ပါး အမှန်တရားမသိခဲ့ကြလို့ သံသရာမှာ
ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုန် နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက်၊ မြင့်တဲ့
အခါက နည်းနည်း၊ နိမ့်တာကများများ တက်တာ
က တစ်ခါတစ်ရံလေး၊ ဆင်းရတာက များများ။

ရှုံ့လိုက်၊ မဲ့လိုက်၊ ငိုလိုက်၊ သူများတွေ
အသတ်ခံခဲ့လို့ မချီမဆန့်သေခဲ့ရတာတွေလဲ ရေ
တွက်လို့မရ၊ သူများတွေနှိပ်စက်လို့ မချီမဆန့်
ခံခဲ့ရတဲ့ဒုက္ခတွေ၊ ကိုယ့်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး သင်္ခါရ

၇၀ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

နှိပ်စက်ခံခဲ့ရလို့ ဆင်းရဲခဲ့ရတာတွေ၊ သံသရာမှာ
'ရေတွက်တိုင်းတာလို့မရအောင် များလှပြီ။

အဲဒီသစ္စာလေးပါး အမှန်တရားကို ဘုရား
ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဆရာမကူ သယမ္ပဉာဏ်ဖြင့်
ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီးပါပြီတဲ့။

ဗုဒ္ဓဆိုတာ ကိစ္စအကုန်လုံးပြီးဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်
ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ရဲ့ နာမည်ပါ။ ဟိုဟိုဒီဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေက
လက်ညှိုးထိုးပြီး ဟောဒီပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ဗုဒ္ဓဗျလို့
ပြောလို့ဖြစ်တာမဟုတ်ပါဘူး။

* * *

တရားအမှန်ကို မဖောက်မပြန်သိသောပုဂ္ဂိုလ်

* မဖောက်မပြန်၊ တရားမှန်၊
ဧကန်သိတော်မူ၊

တရားအမှန်ကို မဖောက်မပြန် ဧကန်မချွတ်
သိတော်မူပါတယ်။ သတ္တဝါတွေအတွက် မှန်ကန်
သော တရားကို လမ်းညွှန်ပေးချင်တော့ ရှေးဦးစွာ
ကိုယ်တော်တိုင်ကမှန်ကန်တဲ့တရားကို အတိအကျ
အပြည့်အဝသိရအောင်၊ မြင်ရအောင် ကြိုးစားတော်
မူပါတယ်။

သူများကိုပေးချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ကိုယ်ရှိမှဖြစ်မှာ
ပေါ့၊ သူများကို သနားတော့ကော ကိုယ့်မှာပေးစရာ

၇၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

မရှိရင် ဘာတတ်နိုင်မှာမို့လဲ၊ ဒါကြောင့် သူများကို
လမ်းပြချင်ရင် ကိုယ်က အရင်ဆုံးလမ်းသိအောင်
လုပ်ရတယ်။

* * *

မောဟတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးကြားတော်မူသောပုဂ္ဂိုလ်

* အမှန်တရား၊ သိစေခြား၊
နိုးကြားပွင့်တော်မူ၊

ဗုဒ္ဓဆိုတဲ့စကားလုံးက ကိုယ်ကိုယ်တိုင်သာ
သိတာမဟုတ်ဖူး၊ ဓမ္မနဲ့ထိုက်တန်တဲ့ အခြား၊အခြား
သောသတ္တဝါတွေကိုလဲပဲ သိအောင် လမ်းညွှန်
ပေးတော်မူတယ်၊ သူများကိုလဲ လမ်းညွှန်ပေးတော်
မူတယ်၊ သူများကိုလဲ သိစေတော်မူတယ်၊သိအောင်
တရားကောင်းတရားမှန်များကို လမ်းညွှန်ပေး
တော်မူတယ်။

ဗုဒ္ဓဆိုတဲ့စကားက နိုးကြားဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်
ပြတယ်၊ မောဟတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ
နိုးကြားတော်မူပြီးပြီ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော

၇၄ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးကြားတော်မူပြီးပြီ၊ သတ္တဝါအနန္တ
ကတော့ မောဟထဲမှာ အိပ်ပျော်လို့နေကြတုန်း၊
သတ္တဝါပုထုဇဉ်အနန္တတွေဟာ ကိလေသာနဲ့ အိပ်
ပျော်လို့နေကြတုန်းပဲ။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားက ကိလေသာတည်း
ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတော်မူပြီးပြီ၊ မောဟ
တည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတော်မူပြီးပြီ။

မောဟဆိုတာ သံသရာတစ်ခုလုံးကို ချုပ်
ကိုင်ထားတဲ့ အမှောင်ကြီးပေါ့၊ မောဟအမှောင်ကို
အကာအကွယ်ယူပြီးတော့ တဏှာဆိုတဲ့ သမုဒယ
သစ္စာဟာ သောင်းကျန်းချင်တိုင်း သောင်းကျန်း၊
ချယ်လှယ်ချင်တိုင်း ချယ်လှယ်၊ သတ္တဝါတွေကို
ဖြားယောင်းချင်တိုင်း ဖြားယောင်း၊ သွေးဆောင်
ချင်တိုင်းသွေးဆောင်၊ လှည့်ပတ်ချင်တိုင်းလှည့်ပတ်
နေတာ၊ မောဟအမှောင်ကို အကာအကွယ်
ယူထားလို့ပါ။

အဲဒီမောဟ အိပ်ပျော်ခြင်းမှ (ဘုရားသည်)
နိုးတော်မူပြီးပြီတဲ့၊ သံသရာခရီးသည်တွေမှာ
အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာကြိုးကြီးနှစ်ချောင်းရှိတယ်၊ အလွန်

ခိုင်တဲ့ကြိုးကြီးနှစ်ချောင်းပေါ့၊ အဲဒီကြိုးကြီးနှစ်ချောင်းဟာ ဆင်းရဲဒုက္ခအပူတွေ တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌနဲ့ အကျိုးဆောင်ပါ။

အဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ မောဟက ဆင်းရဲဒုက္ခအပူတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌကြီးပါ။ တဏှာဆိုတဲ့ လောဘက ဆင်းရဲဒုက္ခအပူတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ကြီးရဲ့ အကျိုးဆောင် အတွင်းရေးမှူးချုပ်ကြီးပါ။ သူချယ်လှယ်နေတာ။

အဲဒီ အပူခပ်သိမ်း အမှောင်ခပ်သိမ်းတို့မှ မြတ်စွာဘုရားသည် နိုးကြားတော်မူပြီးပြီ၊ လွတ်မြောက်တော်မူပြီးပြီ။

ပုထုဇဉ်ရဲ့စိတ်ဆိုတာ တရားအလုပ်လက်လွတ်ရင် မောဟအမှောင်ထဲ ဝင်ခိုတာပဲ၊ မောဟအမှောင်ခိုလိုက်တာနဲ့ စိတ်ကလေး မှောင်သွားတယ်၊ မှောင်သွားတာနဲ့ မိုက်တော့တာပဲ၊ ဘာမှ မမြင်ဘဲ မိုက်တော့တာပဲ။

မိုက်ပြီဆိုရင် ရိုင်းပြီ၊ ရိုင်းလာပြီဆိုတဲ့အခါ ရမ်းကားတော့တာပဲ၊ စိတ်တင်မကဘူး၊ ကိုယ်ရော နှုတ်ရော ပါလာတယ်၊ ရမ်းကားလာတဲ့အခါမှာ

၇၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ဒုက္ခရောက်ရတယ်၊ ကိုယ်နှင့်ပတ်သက်သူတွေပါ
ဒုက္ခရောက်ကြရတယ်။

အဲဒီအမိုက်ဇာတ်ခင်းပြီးပေးတဲ့ မောဟ
အမှောင် မောဟတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ
မြတ်စွာဘုရား နိုးကြားတော်မူ ပြီးပြီ၊ အဲသလို
ညဏ်နဲ့အာရုံပြုမှ စွမ်းအားတွေရကြမယ်၊ ဘုရား
ထံက ဓာတ်သတ္တိတွေလဲ ကိုယ့်ထံ ကူးလာမှာပေါ့။

လောကမှာ ပန်းငုံလေးတွေဟာ နေအရုဏ်
(နေရောင်)နဲ့ ထိတွေ့တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ငွားငွား
စွင့်စွင့် ကားကားပွင့်ပြီးလာသလိုပေါ့၊ ဗောဓိသတ္တိ
တည်းဟူသော ဘုရားလောင်းဆိုတဲ့ ပန်းငုံကလဲပဲ
မဇ္ဈိမပဋိပဒါဆိုတဲ့နေရောင်နဲ့ ထိတွေ့ရတဲ့အခါ
သဗ္ဗညုတညဏ်တော်တည်းဟူသော ပန်းပွင့်ကြီး
ငွားငွားစွင့်စွင့်၊ ကားကားကြီးပွင့်တော်မူတယ်၊
ဒါကြောင့်မို့ ဘုရားပွင့်တယ်၊ ဘုရားပွင့်တယ်ဆိုတာ
အဲဒီ စကားပြောတာ။

ဘုရားရှိခိုးခြင်းသည် ဘုရားထံမှ ဓာတ်သတ္တိယူတာ

- * မြတ်ဗုဒ္ဓဟု၊ ကျော်ကြားမှု၊
လွမ်းပြုဂုဏ်တစ်ဆူ၊

မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ဂုဏ်ကို ဘယ်သူမှဖုံးဖိထားလို့မရ၊
ဘယ်သူကမှလဲ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးတပ်ပြီး ကြော်ညာ
နေစရာမလို၊ ဘယ်သူမှ အသံချဲ့စက်ကြီးနဲ့ လိုက်
အော်နေစရာလဲမလို၊ တစ်လောကလုံးမှာ လွမ်း
ခြုံပြီးတော့သွားတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်ပါ။

၇၈ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

* မြတ်ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊ ပွားများထုံ၊
ဉာဏ်ဟုန်ထက်မြက်ဟူ၊

ဗုဒ္ဓရဲ့တရားအလုံးစုံ၊ အကုန်သိမြင်တဲ့ဂုဏ်
ကို အာရုံပြုပြီးပူဇော်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဉာဏ်ကြီးတယ်၊
ဉာဏ်အဟုန်တွေမြင့်မားတယ်၊ ဉာဏ်ထက်တယ်၊
ဉာဏ်သွက်တယ်။

ဘုရားရှိခိုးတယ်ဆိုတာ ရှင်းရှင်းပြောတော့
ဘုရားထံက ဓာတ်သတ္တိတွေ ကိုယ့်နှလုံးသားခန္ဓာ
အိမ်ကို ကူးစက်ယူတာပါလား။

လောကမှာ မြစ်၊ချောင်း၊တွင်း၊ကန်ထဲမှာ
ရှိတဲ့ ရေချိုရေကောင်း ကိုယ့်အိမ်ရောက်စေချင်
တော့ အိုးနဲ့ခပ်ကြတယ်၊ ပုံးနဲ့ခပ်ကြတယ်၊ ပိုက်
လိုင်းတွေနဲ့ သွယ်ယူကြတယ်၊ ယူနိုင်သလောက်
ကိုယ့်အိမ်ရောက်တာပဲ။

ဒါမျိုးလိုပေါ့၊ စွမ်းအားတော်အနန္တပိုင်ရှင်
ဖြစ်တော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရားထံမှ မိမိရဲ့ခန္ဓာနှလုံး
အိမ်အတွင်းသို့ သဒ္ဓါ၊ပညာဆိုတဲ့ ပိုက်လိုင်းတွေ၊
ပုံးတွေ၊ အိုးတွေနဲ့ သွယ်ပြီးတော့ခပ်ယူကြတာ၊
ဘုရားရှိခိုးတာဟာ ဒါပဲ၊ ရေခပ်ကြတာ။

ဘုရားထံက ဉာဏ်ဓာတ်တွေ၊ တန်ခိုးဓာတ်တွေ၊ စွမ်းအား ဓာတ်တွေ ကိုယ့်နှလုံးသားအစဉ်ကို ပြောင်းပြီးတော့မှ ခပ်ယူသွယ်ယူကြတာ။ အဲသလို နားလည်ရင် ဘုရားရှိခိုးမပျင်းတော့ဘူး။ စွမ်းအား ကိုယူတာ။

* သစ္စာလေးနိုင်၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊

လှမ်းကိုင်အရယူ၊

* မဖောက်မပြန်၊ တရားမှန်၊

ဧကန်သိတော်မူ၊

* အမှန်တရား၊ သိစေငြား၊

နီးကြားပွင့်တော်မူ၊

* မြတ်ဗုဒ္ဓဟု၊ ကျော်ကြားမှု၊

လွမ်းပြုဂုဏ်တစ်ဆူ၊

* မြတ်ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊ ပွားများထုံ၊

ဉာဏ်ဟုန်ထက်မြက်ဟူ၊

ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဿ-တရားလုံးစုံ၊ အကုန်သိ
မြင်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးအား၊ နမော-

၈၀ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ရိသေ့မြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏ မြတ်စွာ
ဘုရား။

* * *

အတိုဆုံးဘုရားရှိခိုး

“တပည့်တော်တို့က အလုပ်တွေများတယ် ဘုရား၊ ဘုရားရှိခိုးချင်ပေမယ့် ဘုရားရှိခိုးကျက်ဖို့ အချိန်ကမရဘူးဘုရား” လို့ တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ပြောတာကြားဖူးတယ်။

ဘုရားရှိခိုးဖို့၊ ဘုရားရှိခိုးကျက်ဖို့ အချိန်မရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အတိုဆုံးသော ဘုရားရှိခိုး (ဒိထက်တိုတဲ့ဘုရားရှိခိုး မရှိပါဘူး)၊ ဗုဒ္ဓ တစ်လုံး ထဲနဲ့ ဘုရားဂုဏ်အကုန်ပါသွားတာ၊ ကိုယ်က သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ အင်အားစိုက်ထူပေးဖို့ပဲ လိုပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဆိုတာ ဓမ္မနဲ့ထိန်းထားတာ၊ ခုနက သရဏဂုံသုံးပါးမှာ ဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ အမှတ်တမဲ့ဆိုတော့ ဘယ်နှစ်ခေါက်ဆိုဆို ဘာမှထူးတယ်လို့ မထင် လိုက်ပါဘူး၊ ရိုးနေပြီပဲ။

၈၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ အင်အားလေးကိုသွင်းပြီး
တော့မှ အာရုံပြုကြည့်စမ်းပါ။ ဘယ်နှစ်ခေါက်ဆိုဆို
ရိုးသွားတယ်၊ ဟောင်းသွားတယ်မရှိပါဘူး၊ အီသွား
တယ်၊ ဝသွားတယ်မရှိပါဘူး။

သူများရွတ်တာကို ဘယ်နှစ်ခေါက် နား
ထောင် နားထောင် ရိုးသွားတယ်မရှိပါဘူး၊ ဝသွား
တယ် မရှိပါဘူး၊ ဒါကတည်းက အတွင်းမှာ
အစွမ်းသတ္တိတွေ ခိုအောင်းနေပြီဆိုတာ သေချာ
သွားပြီ။

လောကမှာ အင်မတန်နားထောင်ကောင်းတဲ့
သီချင်းတွေ ဆိုဖန်များတော့ရိုးတာပဲ၊ နားထောင်
ဖန်များတော့လဲ နားပူလာတာပဲ၊ ဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
ဓမ္မသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိကို သဒ္ဓါ၊
ပညာနဲ့ အင်အားသွင်းပြီးတော့ဆိုလိုက်တဲ့အခါမှာ
ဘယ်နှစ်ခေါက်ဆိုဆို ရိုးသွားတယ်လို့မရှိပါဘူး။

မရိုးရုံတင်မဟုတ်ဖူးလေ၊ ပထမအခေါက်
ထက် ဒုတိယအခေါက် က တန်ခိုးသတ္တိတိုးလာပြီး
ဒုတိယအခေါက်ထက် တတိယအခေါက်က စွမ်း
အားသတ္တိတွေတိုးလာပြီး အတိုးသာရှိတယ်၊ သူ့မှာ
အီသွားတယ်၊ ဝသွားတယ်၊ ရိုးသွားတယ်လို့

မရှိပါဘူး၊ ဘာကြောင့်တုန်းဆိုတော့ စွမ်းအားတွေ
က ပါနေလို့။

* * *

ဓမ္မဆိုတာ လူတွေသွားရမယ့်လမ်းကြောင်း

သရဏဂုံသုံးပါးမှာ အလယ်က ဓမ္မဆိုတာ
ရှေးကဗုဒ္ဓကိုလဲ ထိန်းပေးတယ်၊ နောက်က သံဃာ
ကိုလဲ ထိန်းပေးတယ်။

ဓမ္မဆိုတာ လူတွေသွားရမယ့်လမ်းကြောင်း
ကိုလဲပြတယ်၊ လူတွေလုပ်ရမယ့် စည်းကမ်း
မူဘောင်ကိုလဲ သတ်မှတ်ပေးတယ်၊ လူတွေထား
ရမယ့် ရည်ရွယ်ချက်ကိုလဲ ပြတယ်၊ အဲဒါကို
ဓမ္မလို့ခေါ်ပါတယ်။

လူဆိုတာ စည်းကမ်း၊ မူ၊ ဘောင်၊ လုပ်ငန်း
ဆိုတာရှိရမှာပေါ့၊ လမ်းကြောင်းဆိုတာလဲ ရှိရ
မှာပေါ့၊ ရည်ရွယ်ချက်၊ ဦးတည်ချက်ဆိုတာလဲ
ရှိရမှာပေါ့။

၈၄ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ရည်ရွယ်ချက်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့လမ်းကြောင်း ဆိုတာ အဖိုးတန် အချိန်ကောင်းတွေကို အလကား ဖြုန်းတီးနေတာပဲ။ ရည်ရွယ်ချက်ဘာမှ မရှိပါဘူး လို့ ပြောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အဖိုးတန်ဘဝရဲ့ ကောင်း မြတ်လှတဲ့ အချိန်တွေကို အလကားဖြုန်းနေသူ တစ်ယောက်သာ ဖြစ်မယ်။

ဒါကြောင့် ဓမ္မဆိုတာ လူတွေလုပ်ရမယ့် စည်းကမ်းမူဘောင်ကိုလဲ သတ်မှတ်ပေးတယ်။ လူတွေသွားရမယ့်လမ်းကြောင်းကိုလဲ လမ်းဖော် ပေးတယ်။ လူတွေထားရမယ့်ရည်ရွယ်ချက်ကိုလဲ ဖော်ပြလို့ပေးတယ်။

ဓမ္မလမ်းကြောင်းရောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ် တော့မှ အချိန်မဖြုန်း၊ ဘယ်တော့မှ ဘဝကို အလကားမဖြုန်း၊ ဘယ်တော့မှလဲ ပစ္စည်းဥစ္စာ တွေကို အလကားမဖြုန်း၊ အသုံးဘက်ရောက် အောင် လိမ္မာပါးနပ်စွာ ယူတတ်တယ်။

အဲဒီဓမ္မက ရှေးက ဗုဒ္ဓကိုလဲ အလင်းရောင် ညှိထွန်းတယ်။ ဘုရားက ရှိမှမရှိတော့ပဲ။ အဲဒီမရှိ တော့တဲ့ဘုရားကို ဗုဒ္ဓလို့သိနေရတာ ဘာကြောင့် လဲ။ အလယ်က ဓမ္မကြောင့်။

ယခုလို လှိုင်ရတနာပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
တို့မှာလို စာချ၊ စာသင်တွေ ကြိုးစားအားထုတ်
ပြီးနေကြတဲ့ ဓမ္မ၊ အဲဒီဓမ္မက ဗုဒ္ဓမပျောက်အောင်
ထိန်းပေးတာ။

ယခု အောင်စကြာစေတီတော်ကြည့်ပေါ့၊
အုတ်တွေပုံထားတာ ပဲ၊ ပကတိမျက်စိနဲ့ကြည့်ရင်
ဘာထူးလဲ၊ အုတ်ပုံကြီးပဲ၊ ရုပ်ပွားဆင်းတုတွေ
ကြည့်ပါလား၊ ကျောက်ခဲတွေ၊ ရွှေတွေလုပ်ထား
တာပဲ။

ဓမ္မသာမရှိလိုတော့ ဘာထူးလဲ၊ အုတ်ပုံကြီးပဲ၊
ဘာထူးလဲ ကျောက်ရုပ်ကြီးတွေ၊ ရွှေရုပ်ကြီးတွေပဲ၊
နေ့စဉ် ကိုယ်အိမ်မှာသုံးတဲ့ ပစ္စည်းနဲ့ ဘာထူးလဲ။

ဓမ္မနဲ့သာထိန်းမပေးရင် ပူဇော်ရမှန်းလဲသိမှာ
မဟုတ်ပါဘူး၊ ဓမ္မရှိပေလိုသာ ဟောဒါ ဗုဒ္ဓလို
အာရုံပြုတတ်တာ၊ အမှန်တော့ ဓမ္မကြောင့်။

ဒါကြောင့် ဘုရားပူဇော်တယ်ဆိုတာအာမိသ
နဲ့ ပူဇော်ရုံနဲ့ ပြီးတာမဟုတ်သေးဘူး၊ ဓမ္မနဲ့ပါပူဇော်
ပေးရမယ်၊ ဓမ္မမျက်လုံးလေးပါ ဖွင့်ပြီးတော့မှ
ဘုရားရဲ့စိတ်တိုင်းကျ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် ကြိုးစား
ပွားများ သောအားဖြင့်လဲ ပူဇော်ကြရမှာပါပဲ။

၈၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

- * ဓမ္မက ဗုဒ္ဓကို အလင်းရောင်ညှိထွန်းပေး
တယ်၊
- * ဓမ္မပျောက်သွားရင် ဗုဒ္ဓလဲ အကုန်ပျောက်
သွားမယ်၊
- * စေတီကြီးတွေအကုန်လုံး အုတ်ပုံကြီး
တွေဖြစ်ကုန်မယ်၊
- * ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တွေအကုန်လုံး အရုပ်
ကြီးတွေဖြစ်ကုန်မယ်၊
- * ဓမ္မပျောက်သွားရင် ဘုရား ဘယ်ကိုးကွယ်
တတ်တော့မှာလဲ၊

* * *

ဓမ္မံ သရဏံဂစ္ဆာမိ မပြတ်သားတာ

အိမ်တစ်အိမ်မှာ သားအမိနှစ်ယောက်ရှိ
တယ်။ မိခင်ဖြစ်သူက သမီးကို အိမ်ဦးခန်းဘုရားကို
နေ့တိုင်းဆွမ်းကပ်ဖို့၊ ရေကပ်ဖို့ပြောတယ်။ ပြော
တော့ သမီးက အိမ်ဦးခန်းက ရုပ်ပွားကျောက်
ဆင်းတုရှေ့ သွား၊သွားပြီး ဆွမ်းကပ်တယ်။

သူ့ဆွမ်းကပ်ပုံလေးက လက်ဖက်ရည်သောက်
ပန်းကန်ထဲမှာ လက်ဖက်ရည်ဇွန်းလေးတစ်ဇွန်းနဲ့
ဆွမ်းလေးထည့်၊ ဟင်းလေးတစ်ဖတ်ကို လက်ဖက်
ရည်ဇွန်းဖျားလေးနဲ့ ယူပြီးတော့ထည့်၊ ရေလေးလဲ
(တစ်ခါထဲပြီးအောင်ဆိုပြီး) ရောထည့်၊ ဘုရားရှေ့
သွား၊ ဘုရားဆွမ်းကပ်၊ မိခင်ဖြစ်သူကမြင်တော့
ပြောတယ်။

“သမီးရယ်၊ ဒီလောက်နည်းတဲ့ဆွမ်း ဘုရားက မျှတမှာတဲ့လား၊ နည်းလှချည်လား၊ လက်ဖက်ရည်ဇွန်းလေးတစ်ဇွန်းနဲ့ လက်ဖက်ရည်သောက်ပန်းကန်ထဲထည့်ပြီးတော့ကပ်တယ်၊ လက်ဖက်ရည်ဇွန်းဖျားလေးနဲ့ ဟင်းလေးကိုတို့ယူပြီး နည်းနည်းလေးပဲထည့်၊ ရေလေးက နည်းနည်းရောလိုက်သေးတယ်၊ ဒီလောက်နည်းနည်းလေးကို ဘုရားက မျှတမှာတဲ့လား၊ ဝအောင် ဘုဉ်းပေးနိုင်မှာတဲ့လား၊ နည်းလှချည်လား” ဆိုတော့ သမီးဖြစ်သူက

“အမေရယ်၊ ဘုရားက အရပ်ကြီးပဲ၊ ဘုဉ်းပေးတာမှမဟုတ်တာ၊ နည်းနည်းလေးတောင် ကုန်အောင်ဘုဉ်းမပေးတာ၊ အများကြီးကပ်တော့ကော ဘာထူးမှာတဲ့လဲ” တဲ့။

ဒါကတည်းက သူ့သမီး ဘုရားဆွမ်းကပ်တာ၊ ဘုရားကပ်တာ မဟုတ်ဖူး၊ အရပ်ကပ်တာ သေချာသွားပြီလေ၊ ညာဏဝိပ္ပယုတ်၊ ဉာဏ်မပါတဲ့ အလှူပါလား၊ သူ ဘုရားဆွမ်းကပ်တာ ဓမ္မသရဏံ ဂစ္ဆာမိ မပြတ်သားတာ သေချာသွားပြီ၊ ဘုရားမြင်မှမမြင်ပဲ၊ သူ အရပ်ကြီး သွားကပ်နေတာပဲ၊ သူ့ပါးစပ်ကပြောတာလဲ ကြည့်လေ။

“အမေရယ်၊ ဒီနည်းနည်းလေးတောင် ဘုရားက ဘုဉ်းပေးတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘုရားက အရပ်ကြီးပဲ၊ ဒီအရပ်ကြီးတွေက ဘာတွေ ကပ်ကပ် ဘယ်လောက်ကပ်ကပ်၊ ဘုဉ်းပေးမှာမှမဟုတ်ပဲ၊ ဒီတော့ အရပ်ကို အရပ်လိုပဲကပ်ပေါ့”

ဒီတော့ သူဆွမ်းကပ်တာ ဘုရားကိုကပ်နေတာမဟုတ်ဘူး၊ အရပ်ကိုကပ်နေတာ၊ ဓမ္မသရဏံ ဂစ္ဆာမိ မပြတ်သားတဲ့ဘုရားရှိခိုး၊ ဓမ္မသရဏံဂစ္ဆာမိ မပြတ်သားတဲ့ ဓမ္မပူဇာ၊ ဓမ္မသရဏံဂစ္ဆာမိ မပြတ်သားတဲ့ ဘုရားပူဇော်မှုဆိုတာဟာ ညာဏဝိပ္ပယုတ်ပဲ၊ ဓမ္မသရဏံဂစ္ဆာမိ ပြတ်သားမှဘုရားကို မြင်မှာပေါ့။

* * *

တရားမမြင်ရင်

ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက အရှင်ဝက္ကလိ ကိုဟောတဲ့ တရားထဲမှာ...

* တရားမမြင်၊ ဘုရားပင်၊
မမြင်ကွယ်ပျောက်ပါ၊

တရားမမြင်ရင် ဘုရားပျောက်သွားပြီ၊ စေတီ
ကြီးတွေအကုန်လုံး အုတ်ပုံကြီးတွေဖြစ်သွားကုန်ပြီ၊
ဒို့အိမ်ကဆောက်ထားတဲ့ အုတ်ခဲတွေနဲ့ ဘာထူး
သေးလဲနဲ့ လာတော့မှာ။

*** တရားမမြင်၊ ဘုရားပင်၊
မမြင်ကွယ်ပျောက်ပါ။**

ကျောက်ဆင်းတုကြီးတွေ၊ ကြေးဆင်းတုကြီး
တွေ၊ ရွှေဆင်းတုကြီးတွေ ဘာထူးသေးလဲ၊ အိမ်
သုံးပစ္စည်းနဲ့အတူတူပဲလို့ မြင်မှာပေါ့၊ ဘုရားပျောက်
သွားမယ်။

*** တရားမြင်မှ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၊ မုချမြင်နိုင်ပါ။**

တရားမြင်မှ ဘုရားမြင်မယ်၊ ဒီတရား
မပျောက်သွားအောင်လဲ အထူးအားဖြင့် ယခုလို
ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်တွေက အပင်ပန်းခံ ကြိုး
စားပြီးတော့ ဟောပြောပို့ချ ကြိုးစားသင်ယူနေ
ကြတယ်။

ကြိုးစားနိုင်အောင်လဲပဲ ဒကာ ဒကာမ
အပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေကလဲ ဒို့မှာ ပိုခါမှ
လှူမယ်လို့ ဆင်ခြေမပေးကြဘူး၊ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့
သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ မေတ္တာတွေနဲ့ ချီးမြှောက်နေကြတာ၊
ဒါဟာ ဗုဒ္ဓပူဇာ အစစ်တွေပဲ။

ဘုရားရှေ့သွားရှိခိုးမှသာ ဘုရားပူဇော်တယ်
 လို့ ခေါ်တာမဟုတ်ဖူး၊ ဘုရားအဆုံးအမတရားတွေ
 မပျောက်အောင်ချီးမြှောက်နေတာ၊ ဒါလဲ ဗုဒ္ဓပူဇာပဲ၊
 ဒီဓမ္မတွေမပျောက်မှ ဘုရားကို အာရုံပြုတတ်မှာ
 ပေါ့။

- * တရားမြင်မှ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၊ မုချမြင်နိုင်ပါ၊
 အပြန်အားဖြင့်
- * ဘုရားမမြင်၊ တရားပင်၊
 မမြင်ကွယ်ပျောက်ပါ၊

ဘုရားမမြင်ရင် တရားလဲပျောက်သွားပြီ၊
 ဘုရားကို ဉာဏ်နဲ့ မြင်အောင်မကြည့်တတ်ရင်
 ဘုရားအဆုံးအမတရား ဘယ်တရားမှ တန်ဖိုး
 မထားတော့ဘူး၊ သီလလဲ တန်ဖိုးမထားတော့ဘူး၊
 သမာဓိလဲ တန်ဖိုးမထားတော့ဘူး၊ ဝိပဿနာလဲ
 တန်ဖိုးမထားတော့ဘူး၊ ဘယ်ကုသိုလ်မှ မြတ်မြတ်
 နိုးနိုး၊ လေးလေးစားစား တန်ဖိုးထားတာမရှိတော့
 ပါဘူး။

* * *

ဘုရားမြင်မှ

- * ဘုရားမမြင်၊ တရားပင်၊
 မမြင်ကွယ်ပျောက်ပါ၊

၉၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

*** ဘုရားမြင်မှ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ မုချမြင်နိုင်ပါ။**

ဘုရားမြင်မှ တရားမြင်နိုင်တယ်၊ ဘုရားမြင်
ရင် တရားမြင်အောင် ကြည့်နိုင်တယ်။

မဟာသမဃသုတ်မှာ တစ်ချိန်မှာ သာကီဝင်
မင်းမျိုးတွေနဲ့ ကောလိယမင်းမျိုးတို့ နယုန်လအခါ
ရောဟဏီမြစ်ရေကို အကြောင်းပြုပြီး သူရထိုက်၊
ငါရထိုက် စကားများကြ၊ ဘယ်လိုမှ အေးအေး
ချမ်းချမ်းနဲ့ ဖြေရှင်းလို့မရတော့၊ အနုနည်းနဲ့
ဖြေရှင်းလို့မရရင် အကြမ်းနည်းသုံးကြတာပေါ့လို့
ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၊ ပြင်ဆင်ကြတယ်။

အမှန်တော့ သာကီဝင်မင်းမျိုးနဲ့ ကောလိယ
မင်းမျိုးတို့ဟာ ဆွေမျိုးအရင်းတွေပါ၊ ဆွေမျိုးအရင်း
တွေဖြစ်သော်လဲ (အခုနပြောတဲ့ မောဟလေ)
တရားအလုပ်လွတ်သွားရင် စိတ်ဟာ မောဟ
အမှောင်ထဲ ခိုတယ်၊ မောဟအမှောင်ထဲခိုတာနဲ့
စိတ်ကလေးမှောင်သွားပြီ၊ မှောင်သွားတာနဲ့ မိုက်ပါ
ရော၊ မိုက်ပြီဆိုရင် ရိုင်းတော့တာပဲ၊ ရိုင်းပြီဆိုရင်
ရမ်းကားတော့မှာ၊ ရမ်းကားပြီဆိုရင်တော့ နှစ်ဖက်
စလုံး ဒုက္ခရောက်ကုန်တော့မှာ။

အမှောင်ထဲကလာတာ ဘယ်တော့မှမချမ်းသာဘူး၊ ဒို့အကြောင်း မင်းတို့သိရမှာပေါ့ကွလို့ ကြိမ်းဝါး၊ လက်နက်ကိုယ်စီနဲ့ ဖြေရှင်းကြတော့မှာပေါ့၊ သတ်မယ်၊ ခုတ်မယ်ပေါ့။

အဲသလို စစ်တိုက်ဖို့ အလုံးအရင်းနဲ့ ချီတက်နေတဲ့အချိန်မှာ မြတ်စွာဘုရားက ဉာဏ်တော်နဲ့ မြင်လိုက်တယ်။ “ငါ့ဆွေမျိုးတွေ၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ ရေကိုအကြောင်းပြုပြီး အချင်းချင်း သတ်ကုန်ကြတော့မယ်၊ ငါမသွားလို့မဖြစ်တော့ဘူးဆိုပြီး မြတ်စွာဘုရားက တန်ခိုးနဲ့ ကောင်းကင်ခရီးက ကြွလာ၊ နှစ်ဖက်စစ်တပ်တွေရဲ့အလယ် အပေါ်တည့်တည့် ကောင်းကင်က (တန်ခိုးနဲ့) တင်ပလွှင်ချိတ်၊ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်၊ သီတင်းသုံးနေတယ်။

သာကီဝင်မင်းမျိုးတွေက မော့ကြည့်လိုက်တော့ ဘုရားကိုမြင်တယ်။

*** ဘုရားမြင်မှ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ မုချမြင်နိုင်ပါ။**

“ဟယ်-ဒို့ရန်ဖြစ်တာ မြတ်စွာဘုရားသိသွားပြီ၊ အော်-ဒို့ဟာ ဘုရားမျိုးပါလား၊ ဘုရားမျိုးက ဒေါသကြီးရတဲ့အမျိုးမှ မဟုတ်ပဲ၊ ဘုရားမျိုး

၉၄ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ဆိုတာ သူတော်ကောင်းမျိုးပါလား၊ ဘုရားမျိုးဟာ သူများကို သတ်ရတဲ့အမျိုးမှမဟုတ်ပဲ၊ ဒို့မှား ကုန်ပြီ”

ဘုရားမြင်တာနဲ့ တရား ချက်ခြင်းသတိရ၊ အဲဒါနဲ့ ဟောဟိုက ကောလိယမင်းမျိုးတွေကို လှမ်းပြောလိုက်တယ်။

“ဟေ့ - ကောလိယမင်းမျိုးတွေ၊ ဒို့က ဘုရားမျိုးကွ၊ ဘုရားမျိုးဟာ ရန်လိုတဲ့အမျိုးမဟုတ် ဖူး၊ မေတ္တာသာထားရတာ၊ အများကောင်းကျိုး ကိုသာဆောင်ရွက်ရတာ၊ မင်းတို့က ဒို့ကို ခေါင်း ဖြတ် သတ်ချင်သတ်ဟေ့၊ ဒို့က မင်းတို့ကိုမသတ် တော့ဘူး၊ ဟောဒီမှာလက်နက်တွေ၊ လွှင့်ပစ် လိုက်ပြီ”

အဲသလိုပြောပြီး ဘုရားကိုရှိခိုး ထိုင်နေကြ တယ်၊ ဘုရားမြင်တော့ တရားသတိရပုံ ပြော တာပါ။

ဒီလိုဆိုတော့ ဟောဟိုဘက်က ကောလိယ မင်းမျိုးတွေကလဲ (သူတို့လဲ ဘုရားအမျိုး ဆွေမျိုး အရင်းတွေပဲ) ပြောတယ်။

“ဟေ့-သာကီဝင်မင်းမျိုးတွေ၊ ဒို့လဲ ဘုရား အမျိုးကွ၊ ဘုရားအမျိုးဟာ ရန်လိုတဲ့အမျိုးမဟုတ် ဖူး၊ သူတော်ကောင်းမျိုးတွေ၊ အများအပေါ်မှာ မေတ္တာကရုဏာထားတတ်တဲ့ သူတော်ကောင်းမျိုး တွေ၊ ဒို့လဲ မင်းတို့ကိုမသတ်တော့ပါဘူး၊ မင်းတို့က ဒို့ကိုသတ်ချင်သတ်တော့၊ ဒို့လည်းစင်းခံတော့မယ်၊ ဟောဒီမှာ ဒို့လက်နက်တွေ အကုန်လွှင့်ပစ်ပြီ” လို့ပြောပြီး လက်နက်တွေချ၊ ဒူးတုတ်ပြီးတော့ ဘုရားရှိခိုးနေကြ၊ နောက်တော့ ဘုရားက တရား ဟောတာပါပဲ၊ စွမ်းအားတွေရကြ၊ အကုန်လုံး ငြိမ်းချမ်းသွားကြတာပါပဲ။

တစ်ဖက်ကို မင်းသား (၂၅၀)စီလှူလို့ ရဟန်း ပြုပေး၊ ရဟန်းအပါး ငါးရာပေါ်လာတာဆိုတာ မဟာသမဃသုတ်မှာ ပေါ်လာတာပါ။

ဆိုလိုတာကတော့ ဘုရားမြင်ရင် တရား သတိရတဲ့အကြောင်း ပြောတာ၊ ဒါကြောင့် မိမိ တို့လဲ တစ်ခါတစ်ရံအိမ်ထဲမှာပေါ့ ပုထုဇဉ်ဆိုတာ ကိလေသာနဲ့နေရတာ၊ ကိလေသာနဲ့နေရတာဖြစ် တော့ စိတ်ပူတာတို့၊ စိတ်ရှုပ်တာတို့၊ စိတ်ညစ်

၉၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

တာတို့ပေါ်လာတတ်တယ်၊ ဒီအတိုင်း မနေကြနဲ့၊
အိမ်ဦးခန်းက ဘုရားရှေ့သာပြေး။

ဒီကျောင်းနဲ့နီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အောင်စကြာဘုရား
နား ပြေးသာလာခဲ့၊ ဘုရားကိုမြင်တာနဲ့ (မြင်တယ်
ဆိုတာ ပကတိမျက်လုံးနဲ့မြင်တာကို ပြောတာ
မဟုတ်၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာနဲ့ အသက်ဂုဏ်သွင်းပြီး
မြင်တာကိုပြောတာ)၊ တစ်ခုခုကိုတော့ သတိရလိမ့်
မယ်။

“ဪ- ငါဟာ ဘုရားရဲ့သားပါလား၊
ဘုရားရဲ့သမီးပါလား၊ ဘုရားရဲ့တပည့်ပါလား၊
စိတ်ပူတယ်၊ စိတ်ညစ်တယ်၊ စိတ်ရှုပ်တယ်၊
သူများကိုမုန်းတီးတယ်၊ ဘယ့်နှယ်လုပ်ဖြစ်ရမှာလဲ၊
သူတော်ကောင်းမျိုးပါလား”

တစ်ခုခုတော့ သတိရလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့်

*** ဘုရားမြင်မှ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ မုချမြင်နိုင်ပါ။**

* * *

တရားမွေ့လျော်မှု

* ဘုရားမမေ့၊ တရားမွေ့၊ ကြံတွေ့သာသနာ၊
သာသနာနဲ့ကြံတွေ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ဘုရား
မမေ့မှ တရားအလုပ် မွေ့လျော်မှု၊ အဲဒါမှ
နမောဗုဒ္ဓဿ အစစ်တွေ၊ သာသနာနဲ့ တကယ်
ကြံတွေ့တဲ့သူတွေ။

တရားမွေ့တယ်ဆိုတာက “တပည့်တော်တို့
ဘုရားကျောင်းကန် သွားဖို့ အချိန်မရဘူးဘုရား၊
အိမ်အလုပ်တွေက တကယ်များတာ” လို့ ပြောလေ့
ရှိသူတွေ၊ အဲဒီ တကယ်များတဲ့အလုပ်တွေထဲက

၉၈ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

တရားမျက်လုံးလေးတပ်ပေးပါ။ ဗုဒ္ဓက မျက်လုံး
တပ်ပေးပါပြီကော။

* * *

ဉာဏ်လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကိုင်ထားပါ

ယခုလို အင်မတန်မှောင်တဲ့ ညအခါမှာ
အပေါ်ကလရောင်လဲ မရှိဘူးဆိုရင်၊ မီးရောင်လဲ
မရှိဘူးဆိုရင် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးလေးတစ်လက်
ကိုင်သွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ တော်တော်ခရီးရောက်တယ်၊
ရှောင်သင့်တာရှောင်နိုင်တယ်၊ သွားသင့်ရာ ဖြောင့်
ဖြောင့်တန်းတန်းသွားနိုင်တယ်၊ လိုရာကိစ္စ ပြီး
အောင်ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်။

၁၀၀ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

နေရောင်စတဲ့ အလွန်အလင်းရောင်ကောင်း
တာ ရတာဆိုရင် မပြောနဲ့တော့ပေါ့၊ လိုရာဆောင်
ရွက်နိုင်ကြတာပေါ့။

ဒါမျိုးလိုပေါ့၊ နေ့စဉ်လုပ်နေတဲ့ အလုပ်
တွေက အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ အမှောင်ထဲကသွား
နေတာ၊ ညအမှောင်ကြီးနဲ့ ဘာထူးတာမှတ်လို့၊
ဗုဒ္ဓထံကရတဲ့ ဉာဏ်လက်နှိပ်ဓာတ်မီးလေးတော့
ကိုင်ထားပါ။

စားတယ်၊ သွားတယ်၊ လုပ်တယ်၊ ကိုင်
တယ်၊ ချက်တယ်၊ ပြုတ်တယ်၊ ဘယ်ကိစ္စမဆို
ဉာဏ်လက်နှိပ်ဓာတ်မီးလေးတော့ ကိုင်ထားပါ၊
ဒါမှ နမောဗုဒ္ဓဿအစစ်ဖြစ်မယ်၊ ဘုရားထံက
စွမ်းအားကို တကယ်ရသူဖြစ်မယ်၊ သာသနာ
အမြဲတည်နေတဲ့သူဖြစ်မယ်။

သာသနာ နှစ်ပေါင်း(၅၀၀၀)ဆိုတာက
ကိုယ့်သန္တာန်ကို တရားမရောက်ရင် ကိုယ်နဲ့ဘာမှ
မဆိုင်၊ သူ့ဟာသူ ငါးထောင်ဟာ ငါးထောင်ပဲ။

ကိုယ့်သန္တာန်ကို တရားရောက်အောင်ယူမှ
ကိုယ့်ရဲ့ဘဝက ဒီဘဝမှာ ဆယ်နှစ်ပဲနေရတော့မယ်

ဆိုရင် ကိုယ့်သာသနာက ဆယ်နှစ်ပဲကျန်ပါ
တော့လား၊ ကိုယ့်သာသနာက နှစ်ပေါင်းငါးထောင်
မှ မရှိပဲ၊ ကိုယ်နဲ့ ဆိုင်ချင်မှဆိုင်မှာ။

ဒါကြောင့် ကိုယ်နဲ့ဆိုင်နေတုန်းမှာ ကိုယ့်
နှလုံးသားလေးထဲမှာ တရားစွမ်းအား အမြဲထည့်၊
ဉာဏ်လက်နှိပ်ဓာတ်မီးလေးကို အမြဲဆောင်ပြီး
တော့ အလင်းရောင်ညှိထွန်းသွားလိုက်တဲ့အခါ၊ မှာ
အဲဒီ မအားတဲ့အလုပ်မှန်သမျှအကုန် တရားအလုပ်
ဖြစ်သွားမယ်၊ လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတာအကုန်
ကုသိုလ်ထုပ်ဖြစ်သွားမယ်၊ ဒါဟာ စစ်မှန်သော
နမောဗုဒ္ဓဿပဲ။

- * တရားမမြင်၊ ဘုရားပင်၊
မမြင်ကွယ်ပျောက်ပါ၊
- * တရားမြင်မှ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၊ မုချမြင်နိုင်ပါ၊
- * ဘုရားမမြင်၊ တရားပင်၊
မမြင်ကွယ်ပျောက်ပါ၊
- * ဘုရားမြင်မှ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ မုချမြင်နိုင်ပါ၊
- * ဘုရားမမေ့၊ တရားဓမ္မ၊ ကြံတွေသာသနာ၊

၁၀၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဿ-တရားလုံးစုံ အကုန်
သိမြင်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား၊ နမော-
ရိသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏ မြတ်စွာ
ဘုရား...။

* * *

ဘုရားကိုမြင်တော့

စွမ်းအားကလဲစုံသေး၊ ကျက်ရတာကလဲ
တိုသေး၊ အဓိပ္ပာယ်ကလဲ ပြည့်သေးဆိုတော့ ဒီ
ဘုရားရှိခိုး တစ်သက်လုံးဆောင်ရမှာ၊ မအားဘူး
ဆိုတာမရှိတော့ဘူး၊ တပည့်တော်တို့ ဘုရားရှိခိုးဖို့
အချိန်မရဘူးဆိုတာ မရှိတော့ဘူး၊ ‘နမောဗုဒ္ဓဿ’ရ
ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ဘာမှ အချိန်မကုန်တော့ဘူး၊
ကိုယ့်နှလုံးသားထဲ တရားစွမ်းအား စိတ်ကြိုက်
ထည့်သွင်းလို့ရတယ်။

ဘုရားလက်ထက်က ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှာ
ဖိုးဉာဏ်ဆိုတဲ့ ကလေးလေးတစ်ယောက်ရှိတယ်၊
သူ့အဖေနာမည်က ဦးကံ၊ အမေနာမည်က
ဒေါ်ကံ၊ မိသားစုအားလုံး မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေချည်းပဲ။

၁၀၄ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ဖိုးညာဏ်ကလေးဟာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကလေး
သူငယ်များနဲ့ အပေါင်းအသင်းဖြစ်လို့၊ (စောစောက
တော့) အဖော်မင်တာနဲ့ ဘုရားထံလဲရောက်
တယ်၊ ကျောင်းကိုလဲရောက်တယ်၊ သံဃာတွေ
သီတင်းသုံးတဲ့ ကျောင်းကိုလဲရောက်တယ်။

ရောက်ဖန်များတော့ ဘုရားလဲမြင်ရတာပေါ့၊
သံဃာတော်များလဲ မြင်ရတာပေါ့၊ ပကတိမျက်
လုံးနဲ့ မြင်ရာမှ ဉာဏ်မျက်လုံးလေးတွေပါ တပ်
ဆင်ကြည့်တတ်လာတယ်။

“ဟယ်- လူချင်းတူပေမယ့် သူတို့ကတစ်
မျိုးပဲ၊ ငြိမ်သက်လိုက်တာ၊ ငြိမ်းချမ်းလိုက်တာ၊
တည်ငြိမ်လိုက်တာနော်၊ ဒို့များလို ယောက်ရက်
ခတ်အမှုအရာ နည်းနည်းလေးမှမရှိဘူး၊ ဒါ
ကတည်းက အတွင်းမှာ အံ့ဩစရာဖြစ်တဲ့စွမ်း
အားတွေ တကယ်ရှိနေလို့ပဲ”

ဖိုးညာဏ်ကလေးဟာ အဖေအမေက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ဖြစ်နေလို့သာ အခြေအနေအရ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေ
ရတာ၊ ဘုရားကိုမြင်တော့လဲပဲ ဉာဏ်ကလေးနဲ့
ချင့်ချိန်တတ်လာတယ်။

“ဘုရားဟာ လူတော့လူပဲလေ။ သို့သော် သာမန်လူတော့မဟုတ်ဘူး။ အတွင်းမှာ အဇ္ဈတ္တအင် အားတွေ အများကြီးပြည့်ဝတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ ထူးခြား တယ်” လို့ မှတ်ယူတယ်။ သံဃာတွေမြင်ရပြန်တော့ နေပုံထိုင်ပုံ ဝတ်စားပုံကိုကြည့်ပြီး...

“ဟယ်-လူတွေလိုဆိုရပေမယ့် ဒို့နဲ့မတူဘူး နော်။ သိပ်ငြိမ်သက်အေးချမ်းကြတယ်။ စွမ်းအားကို ယူနိုင်ကြတယ်”

သူဟာ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ အာရုံပြုတတ်လာ တယ်။ အဲဒါနဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေ ဘုရားသွား တာ ပါသွား။ အဖော်ကိုမင်ပြီး ဘုရားရှိတဲ့နေရာ လိုက်သွား။ သံဃာတွေ သီတင်းသုံးတဲ့ကျောင်း တိုက်သွား။ သွားဖန်များတော့ ဖိုးဉာဏ်လေး တစ်ယောက် ဘုရားရှိခိုးတစ်ပုဒ် ရလာတယ်။ နမောဗုဒ္ဓဿ”

သူ့အဖေ၊ သူ့အမေသင်ထားတဲ့ ဘုရားရှိခိုး က ‘နမောအရဟန္တာနံ’ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှိခိုးပါတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်။

“အဖေရယ် အဲဒီရဟန္တာ ဘယ်မှာလဲဗျ”

“လာတော့မှာပါကွဲ့။”

၁၀၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

သူ့အဖေကို ဘုရားရှိခိုးနဲ့ပတ်သက်ပြီး မေးရင် ဟိုလက်ညှိုးထိုးလိုက်၊ ဒီလက်ညှိုးထိုးလိုက်။

“အမေရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရှိခိုးတဲ့ နမော အရဟန္တာနံဆိုတာ ဘယ်ဟာလဲဗျာ”

“မကြာဘူး၊ လာတော့မှာ”

ဟိုလိုလို၊ ဒီလိုလို၊ ဟိုလက်ညှိုးထိုး၊ ဒီလက်ညှိုးထိုး၊ ဖိုးညာဏ် တော်တော်မကျေနပ်၊ စိတ်ထဲမှာ ကြည်ဖြူခြင်းမရှိ။

“ဘယ့်နယ်ဗျာ၊ အဖေတို့အမေတို့ဟာက မရှိတာကြီးလျှောက် ရှိခိုးနေတာ၊ ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိလဲဗျ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှိခိုးပါ၏၊ ရဟန္တာဆိုတာ ဘာကိုခေါ်တာတဲ့လဲ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ရဟန္တာခေါ်တာတဲ့လဲ”

သူတို့ကတော့ ပါးစပ်ကသာ ရဟန္တာကိုဗျ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုတာက ကိလေသာကင်းတာမှမဟုတ်ပဲ၊ သာသနာပတိတ္ထိတွေ ကိုးကွယ်တာ၊ ဒါကို သူတို့က ရဟန္တာလို့ နှုတ်က ထုတ်ပြီးရှိခိုးနေတာ။

“သားရယ်...ဟိုဟာ ရဟန္တာပေါ့”

“ဟာ...မဟုတ်ဖူး၊ ရဟန္တာဟာ ဒါမျိုး မဟုတ်ဖူး၊ အဖေ အမေရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ လောက်မှ အဆင့်မမြင့်တာ၊ ဘယ်နှယ်လုပ် ရဟန္တာဖြစ်နိုင်မလဲ”

ဉာဏ်ရှိတယ်နော်၊ နာမည်က ဖိုးဉာဏ်၊ သူတော်ကောင်းရဲ့အသိဉာဏ်၊ ပညာရှိရဲ့အသိ ဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားချင့်ချိန် တွက်ချက်တတ်တယ်၊ ရှိခိုးဟဲ့၊ ရှိခိုးဟဲ့ ခိုင်းတာနဲ့ ကုန်းရှိခိုးတာ မဟုတ် ဘူးနော်၊ ဉာဏ်ရှိတယ်၊ ရှိခိုးပြန်တော့လဲ မှန် ကန်တဲ့အသိဉာဏ်နဲ့ ရှိခိုးတတ်တယ်။

“သား၊ ဟောဒါက ရဟန္တာတွေပေါ့ကွဲ့။”

“မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ရဟန္တာဟာ ဒီလိုစား၊ သွား၊ နေထိုင်တယ်၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဗျာ၊ ငြိမ်းချမ်း မှုလဲမရှိ၊ ငြိမ်သက်မှုလဲမရှိ၊ ကျွန်တော် တို့လောက်မှ အဆင့်မမြင့်တာကြီး၊ ဘယ်နှယ်လုပ် ရဟန္တာဖြစ် နိုင်မလဲ”

နမောဗုဒ္ဓဿ-တရားအလုံးစုံ၊ အကုန်သိမြင် တော်မှုတဲ့ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ ပတ်သက်ရင်တော့

“ဟာ...ဖြစ်နိုင်တယ်၊ တကယ့်ကိုဖြစ်နိုင် တယ်၊ ဒို့နဲ့မတူဘူး၊ ဒို့ထက်သာတယ်” အစရှိ

၁၀၈ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

သည့်ဖြင့် ကလေးတွေတွေ့ပြီး ချင့်ချိန်တတ်
တယ်၊ ကလေးဆိုပေမယ့် အသိဉာဏ်ရှိတယ်။

* * *

အဖေ,အမေထက်သာတဲ့သား

အဲဒါနဲ့ ဘုရားရှိခိုးတစ်ပုဒ် ကောင်းကောင်းရသွားပြီ။ ‘နမောဗုဒ္ဓဿ’ပေါ့။ အိပ်ရာဝင်ရင်လဲ ဘုရားရှိခိုးတယ်။ အိပ်ရာထတော့လဲ ဘုရားရှိခိုးလို့။

သူ ဘုရားရှိခိုးပုံက တကယ့်သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားအထိ အာရုံပြုတတ်လာတယ်။ တိုက်ရိုက်ပြောလိုက်တော့ အဖေအမေထက်သာတဲ့သား ဖြစ်သွားပါပြီ။

ဘုရားကိုလဲ ရှိခိုးတတ်လာပြီ။ တရားကိုလဲ အာရုံပြုတတ်လာပြီ။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေကိုလဲ ဂုဏ်ကိုအာရုံပြုလို့ ရှိခိုးတတ်လာပြီ။ တစ်စ၊ တစ်စ လူကြီးလေးဖြစ်လာတယ်။ လူရာဝင်လာတယ်။ ရတနာစွမ်းအားကြောင့် ဘယ်နေရာသွား

၁၁၀ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

သွား လူချစ်လူခင်ပေါလာတယ်၊ အများရဲ့ မြတ်နိုး
မှုခံရတယ်။

ကလေးလို့သာပြောရပေမယ့် လေးခွကိုင့်
ဟိုပစ်သည့်ပစ်မလုပ်ပါဘူး၊ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ပါးစပ်
က လျှောက်အော်နေတာမရှိပါဘူး၊ အိန္ဒြေသိက္ခာ
လေးနဲ့ နေတတ်လာတယ်၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းလဲ
နမောဗုဒ္ဓဿ။

“အို-စွမ်းအားလဲပြည့်၊ ဒီလောက်တိုတဲ့
ဘုရားရှိခိုး ငါ့တစ်သက် မမေ့စေရဘူး”

* * *

ကြာဖြစ်ထွေ

တစ်နေ့သောအခါ ဖိုးညာဏ်ကလေးဟာ သူ့အဖေဦးကံနဲ့အတူ တောထဲ ထင်းခုတ်သွားတယ်။ ထင်းတွေ လှည်းအပြည့်တင်လာလိုက်တာ ညနေစောင်းအချိန်မှာ သချိုင်းကုန်းနားရောက်တော့ မောမောပန်းပန်းရှိတာနဲ့ နွားတွေလဲ အနားပေးရာရောက်၊ သားအဖလဲ အနားယူရာရောက်အောင် နွားတွေကို မြက်စားဖို့ လွှတ်လွှတ်ကျွတ်ကျွတ် လွှတ်ထားလိုက်တယ်။

သူတို့သားအဖကလဲ မောမောပန်းပန်းနဲ့ ခဏရယ်လို့ တုံးလုံးပက်လက်လှဲလိုက်တာ အိပ်

၁၁၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

မပျော်တန်ကောင်းရဲ့ဆိုပြီး ခဏလွဲလိုက်တာပဲ၊
သို့ပေမယ့် အိပ်ပျော်သွားတယ်။

အိပ်ပျော်သွားတဲ့အခါ နွားတွေက ညနေ
စောင်းတော့ အိမ်ပြန်သွားကြတယ်၊ သားအဖနှစ်
ယောက် မသိလိုက်ဖူး၊ နွားတွေ အိမ်ရောက်သွား
ကြပြီ။

သားအဖနှစ်ယောက် အိပ်ရာကနိုးလို့ အိမ်
ပြန်တော့မလို့ နွားလိုက်ရှာတဲ့အခါ မတွေ့တော့
ဘူး။

“သား ဖိုးညဏ်ရေ၊ နွားတွေတော့ အိမ်ပြန်
သွားပြီထင်တယ်ကွ၊ သား ဒီမှာနေခဲ့အုန်းနော်၊
အဖေ အိမ်ပြန်ပြီး နွားတွေယူလိုက်ဦးမယ်၊ လှည်း
က နွားမပါပဲ သားအဖနှစ်ယောက်ရုန်းလို့ ဖြစ်တာ
မဟုတ်ဖူး”

အဲဒါနဲ့ အဖေဦးကံက အိမ်ကိုလိုက်သွား
တယ်၊ တကယ်ပဲ နွားနှစ်ကောင် အိမ်ရောက်နေပြီ၊
နွားနှစ်ကောင်ယူလာခဲ့တာ နေဝင်ပြီး မိုးချုပ်သွား
တယ်။

ရှေးတုန်းကမြို့ထုံးစံဟာ နေဝင်ရင် မြို့
တံခါးပိတ်တာ၊ တံခါးပိတ်တော့ ဘယ်လိုမှပြော

မရလို့ ဦးကံတစ်ယောက် နွားနှစ်ကောင် ပြန်ယူပြီး အိမ်ပြန်သွားရတယ်။ သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ ဖိုးညာဏ်လေး တစ်ယောက်ပဲ ကျန်ခဲ့တယ်။

နေ့တိုင်း ဘုရားရှိခိုးနေတဲ့ ဖိုးညာဏ်၊ သူများက ရှိခိုးခိုင်းလို့ ရှိခိုးတာမဟုတ်ပဲ ယုတ္တိနဲ့ အသိညာဏ်နဲ့ ချင့်ချိန်ပြီးမှလက်ခံတဲ့၊ တကယ့်ကိုညာဏ်ရှိတဲ့ (၈)နှစ် (၉)နှစ်သာရှိတဲ့ မောင်ဖိုးညာဏ်လေး သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ ကျန်ခဲ့တယ်။

အဖေပြန်လာနိုးနဲ့ မျှော်လိုက်တာ ပြန်လဲမလာဘူး၊ တစ်စ၊ စနဲ့ ညဉ့်နက်လာတယ်။ အဖေက ပြန်မလာ၊ အဲဒါနဲ့ ဖိုးညာဏ်လေး ဘုရား အာရုံပြု၊ မေတ္တာပို့၊ သင်္ချိုင်းကုန်းမှာရှိတဲ့ နတ်တွေရော၊ သတ္တဝါတွေရော အကုန်မေတ္တာပို့၊ ဘုရားလဲ ကျကျနနရှိခိုး၊ အိမ်ကအဖေနဲ့ အမေကိုပါ လှမ်းရှိခိုးပြီးမှ စိတ်ချလက်ချ လှည်းအောက်မှာ အိပ်ပျော်သွားတယ်။

စဉ်းစားကြည့်ပေါ့၊ အချိန်က ညဉ့်အခါ၊ နေရတာက တစ်ယောက်ထဲ၊ အရွယ်က ကလေးလေးရယ်၊ ပြီးတော့ အန္တရာယ်အလွန်ပေါ့တဲ့

၁၁၄ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

သင်္ချိုင်းကုန်း၊ ကြောက်တတ်တဲ့လူအတွက်ဆိုရင်
အိပ်လို့ပျော်မှာမဟုတ်ပါဘူး။

* * *

ဖိုးလွန်, ဖိုးချန်

သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်ရှိ
တယ်။ ဖိုးလွန်နဲ့ ဖိုးချန်၊ ဟောဟိုဘက် သစ်ပင်
မှာက ဖိုးလွန်၊ ဒီဘက်သစ်ပင်မှာက ဖိုးချန်၊
ချန်လို့ ဖိုးချန်လို့ခေါ်တာ၊ ဟိုဘီလူးက လွန်လွန်းလို့
ဖိုးလွန်ခေါ်တာ။

ဖိုးလွန်က ဖိုးချန်ကို လှမ်းပြောတယ်။

“ဟေ့-ဖိုးချန်”

“ဘာတုန်းကွ”

“ဟောဟိုမှာကွ”

“ဟောဟိုမှာဘာဖြစ်သလဲ”

၁၁၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

“ကလေးလေး”

“ကလေး သူ့ဟာသူအိပ်တာ ဘာဖြစ်တုန်း”

“ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ ဒို့စားဖို့”

“ဟဲ့-ဖိုးလွန်၊ အဲဒီကလေး စားရမယ့်
ကလေး မဟုတ်ဘူးကွ”

“ဘာဖြစ်လို့တုန်း”

“ငါ သူ့ကို အကဲခတ်တယ်၊ ရောက်တဲ့
အချိန်ကစပြီး အမှတ်တမဲ့မနေဘူး၊ ပါးစပ်က
ရွတ်လိုက်တာ စုံလို့”

ကလေး(ဖိုးညာဏ်)က များများမရွတ်ပါဘူး၊
နမောဗုဒ္ဓဿကို အခေါက်ပေါင်းများစွာ ရွတ်နေ
တာပါ။

“ရှိခိုးလိုက်တာ လေးလေးနက်နက်ကြီးပါ
လား၊ သူ့ကိုတော့ စားလို့မဖြစ်ဖူးထင်တယ်
ဖိုးလွန်ရေ”

“ဟေ့-ဖိုးချွန်၊ တယ်သတ္တိညံ့သကိုးကွ”
ဆိုပြီးတော့ တားမရဘူး၊ သစ်ပင်ပေါ်ကဆင်း၊
ဖိုးညာဏ်ရဲ့ခြေထောက်ကို သွားဆွဲတော့ ဖိုးညာဏ်
ပါးစပ်က ကယောင်ကတမ်းနဲ့ဆိုလိုက်တာက
နမောဗုဒ္ဓဿ။

အဲဒါ အိပ်မှုစုံမွှားနဲ့ဆိုလိုက်တဲ့ အသံပဲရှိ
သေးတယ်၊ တကယ့် သဒ္ဒါ၊ ပညာနဲ့ အာရုံပြုပြီး
ဆိုလိုက်တာမဟုတ်သေးဘူး၊ ဘယ်လောက်များ
နှုတ်ကျိုးနေသလဲဆိုတာ မပြောနဲ့တော့။

ဗုဒ္ဓဿ-တရားလုံးစုံ၊ အကုန်သိမြင်၊ ဘုရား
ရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား၊ အဟံ-တပည့်တော်
မောင်ဖိုးညာဏ်ကလေးက၊ နမော-ရိသေမြတ်နိုး၊
လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏မြတ်စွာဘုရား။

[၈ နှစ်၊ ၉ နှစ်ရွယ် ချာတိတ်ကလေး ဘုရား
ရှိခိုးနေတာ နမောဗုဒ္ဓဿ]

* * *

ဗုဒ္ဓဟူသည်

ဗုဒ္ဓစကားလုံးများ ဘီလူးသရဲ တကယ်
ကြောက်ဆိုပဲ၊ ဗုဒ္ဓဆိုတဲ့ စကားလုံးသည် ကိစ္စ
အကုန်ပြီးစီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ရဲ့ နာမည်ပါ၊
လောကသဘောပြောရရင် သိဒ္ဓိပေါ့။

၁၁၈ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ဒါကြောင့် နမောဗုဒ္ဓဿလို့ ဆိုလိုက်တာနဲ့ ဘီလူးကြီးဖိုးလွန် ကြောက်အားလန့်အားနဲ့ နောက် ဆုတ်ချလိုက်တယ်။ ဒီတော့ ဖိုးချွန်က ပြောကောင်း တာပေါ့။

“ဟေ့- ဖိုးလွန် ငါမပြောဘူးလားကွ၊ ဒီ ကလေးဟာ စားရမယ့်ကလေး မဟုတ်ဖူး၊ အဖိုး တန်ကလေး၊ မင်းက အရွယ်ငယ်တိုင်း အထင်သေး သကိုးကွ၊ ချာတိတ်လေးတစ်ယောက်ထဲနေတယ် ဆို အထင်သေးပုံပေါက်တယ်၊ သူ့မှာ ဘုရား အဖော်ရှိတယ်၊ တရားအဖော်ရှိတယ်နော်၊ ငယ် တိုင်း အထင်မသေးနဲ့၊ ကဲ-ဒို့မှာပြီဆိုတော့ ဒဏ်ထမ်းကြရမယ်၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ထဲက မင်းနန်း တော်ကိုသွား၊ ရှင်ဘုရင် နောက်နေ့စားမယ့် အင်မတန်ကောင်းမြတ်တဲ့ အစားအသောက်တွေ ကို မင်းတန်ခိုးနဲ့ယူခဲ့၊ဟောဒီဖိုးညဏ်ကလေးကို ကျွေးရအောင်”

ဟိုကလဲ မှားသွားတာ ဒဏ်ထမ်းရတော့တာ ပေါ့၊ ရှင်ဘုရင်နန်းတော်ကို တန်ခိုးနဲ့သွား၊ နောက် နေ့စားမယ့် အစားအသောက်အမွန် အမြတ်တွေကို ရွှေခွက်ထဲထည့်ယူလာခဲ့။

နမောဗုဒ္ဓဿရဲ့တန်ခိုး ဘယ်လောက်ကြီး
သလဲဆိုရင် ဘီလူးတွေဟာ ဘီလူးပုံစံနဲ့ မနေရဲဘူး
တဲ့ဗျ၊ ဖိုးလွန်နဲ့ ဖိုးချွန်က ဖိုးဉာဏ်ကလေးရဲ့
အဖေ၊ အမေပုံစံနဲ့ ဖန်ဆင်းပေးရသတဲ့။

ကြောက်စရာပုံစံကို မပြရဲတာနော်၊ နမော
ဗုဒ္ဓဿအစွမ်းကို သေးသေးများမမှတ်ပါနဲ့၊ ဘုရား
ရှိခိုးတိုတိုလေးများဆိုပြီး အထင်တော့ မသေးလိုက်
ပါနဲ့၊ အင်မတန် အစွမ်းထက်ပါတယ်။

* * *

ရန်သူကို ရန်သူလို့ မသိလိုက်ရဘူး

ဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိလေးများ ဒို့ဆိုနေကျပဲဆို
ပြီး အထင်တော့မသေးလိုက်ပါနဲ့၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာနဲ့
အသက်ဂုဏ်သွင်းကြည့်စမ်းပါ၊ အရှိန်အဝါသိပ်
ကြီးပါတယ်၊ အန္တရာယ်ကို အန္တရာယ်လို့တောင်
မသိလိုက်ရဘူး၊ ရန်သူကို ရန်သူလို့တောင် မသိ
လိုက်ရဘူး၊ သိခွင့်ကို မပေးတာ၊ တရားစွမ်းအားက
ဖုံးထားတာ။

၁၂၀ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ဘီလူးနှစ်ကောင်ဟာ ဖိုးညဏ်လေးရဲ့ အဖေ
အမေပုံစံနဲ့ ဖန်ဆင်းပြီးတော့ စားစရာ သောက်
စရာတွေ ကျွေးပေးရသတဲ့၊ ဖိုးညဏ်ကလေး
ကလဲ အဖေနဲ့အမေကကျွေးတာထင်ပြီး မကြောက်
ဖူး။

အဲဒါနဲ့ စားသောက်ပြီး ညအမှောင်ထဲ
ပြန်အိပ်ပျော်သွားတယ်၊ ဘီလူးနှစ်ကောင်က
တစ်ညလုံး စောင့်ရှောက်ရတယ်။

စောင့်ရှောက်ရတယ်ဆိုလို့ ဘီလူးတွေ သိပ်
ပြီး မေတ္တာကရုဏာကြီးပါလားလို့ အထင်မကြီး
လိုက်ပါနဲ့၊ သူတို့က မေတ္တာကရုဏာထားလို့
စောင့်ရှောက်တာမဟုတ်ဖူး၊ နမောဗုဒ္ဓဿအစွမ်း
ကြောင့် ဘယ်လိုမှ မနှောင့်ယှက်ရဲတော့တာ၊
အကာအကွယ်တောင် ပေးရတာ။

အဲဒါနဲ့ တစ်ညလုံးစောင့်ရှောက်၊ မနက်လင်း
တော့ ဘီလူးနှစ်ကောင် ကွယ်သွား။

နမောဗုဒ္ဓဿအစွမ်း

နန်းတော်ထဲမှာလဲ ရွှေခွက်ပျောက်သတဲ့၊
ရှင်ဘုရင့်စားစရာတွေလဲ ပျောက်သတဲ့၊ ကဲ-
ရှာကြ၊ ရှာကြ၊ ဘုရင်ကအရှာခိုင်း၊ မြို့ထဲမှာရှာ
မတွေ့တော့ မြို့ပြင်ထွက်ရှာကြ။

မြို့ပြင်ထွက်ရင်း သင်္ချိုင်းကုန်းရောက်သွား၊
သင်္ချိုင်းကုန်းက လှည်းပေါ်မှာ ရွှေခွက်သွားတွေ
တယ်၊ ရွှေခွက်ပေါ်မှာ ဘီလူးနှစ်ကောင်က စာရေး
ထားတယ်။

“ဤရွှေခွက်ကို ဖိုးညာဏ်ခိုးတာမဟုတ်၊
ဖိုးညာဏ်ရဲ့ နမောဗုဒ္ဓဿအစွမ်းကြောင့် ဘီးလူး
နှစ်ကောင် ခိုးပေးတာ၊ ဒီကလေးမှာ ဘာအပြစ်မှ
မရှိ”

၁၂၂ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ရေးပြီးတော့ ဒီစာကို ပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့ ရှင်ဘုရင်
ကလွဲရင် ဘယ်သူမှမမြင်စေနဲ့၊ တန်ခိုးပဲဗျာ၊
ဖြစ်တာပေါ့၊ စာလုံးလေးတွေ ရေးထားပေမယ့်
မင်းချင်းယောက်ျား တာဝန်ရှိသူတွေမမြင်ရ။

မမြင်ရတော့ ရွှေခွက်နား ဘယ်သူရှိသလဲ
လိုက်ရှာတော့ ချာတိတ်လေးတစ်ယောက်ပဲတွေ့၊
ချာတိတ်၊တိတ်ကွာ၊ မင်းခိုးတာဖြစ်ရမယ်ဆိုပြီး
ဖိုးဉာဏ်ကလေးကို ရွှေခွက်နဲ့အတူ ဖမ်းခေါ်သွား။

ခေါ်သွားတယ်ဆိုပြီး ကြောက်စရာအန္တရာယ်
များတော့ မထင်လိုက်ပါနဲ့၊ အကျိုးပေးတော့မလို့၊
နမောဗုဒ္ဓဿအစွမ်းပါ။

အဲဒါနဲ့ ခေါ်သွား၊ နန်းတော်ထဲရောက်တော့
ရှင်ဘုရင်လက်ထဲအပ်။

“ဘုရင်မင်းတရား သူခိုးတွေ ခဲ့ကြောင်းပါ
ဘုရား”

“ဟဲ့-ဘယ်မတုန်း သူခိုး”

“ဟောဒီမှာဘုရား”

ချာတိတ်ကလေး၊ ရနှစ် ၉ နှစ်ကို ဘုရင်
မြင်တော့

“ဟဲ့-ဒီကလေး၊ ဘယ့်နှယ် နန်းတော်ထဲ
ဝင်ခိုးရဲမှာလဲ၊ ပေးစမ်း ပေးစမ်း၊ မင်းတို့လက်ထဲက
ရွှေခွက်ပေးစမ်း”

ရွှေခွက်ကိုကြည့်လိုက်ကာမှ စာသွားတွေ
တယ်၊ ဖိုးညာဏ်ကလေးရဲ့ နမောဗုဒ္ဓဿအစွမ်း
(တန်ခိုး)ကြောင့် ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်က နန်း
တော်ထဲ တန်ခိုးနဲ့ဝင်၊ ရွှေခွက်နဲ့ ကောင်းမြတ်တဲ့
အစားအသောက်တွေယူပြီး ကျွေးပေးတာ၊ ဒီ
ကလေးမှာ ဘာမှအပြစ်မရှိဘူးလို့ ရေးထားတာကို
ဘုရင်မြင်တော့ အို-ကလေးလေးကို ဘုရင်က
ကြည်ညိုလိုက်တာ။

မိဘနှစ်ပါးကလဲ ညကတည်းကစပြီး သား
လေးအတွက် ပူနေကြတယ်။

“ဟယ်-ဒို့သားလေးတစ်ယောက်ထဲသင်္ချိုင်း
ကုန်းမှာထားခဲ့ရတာ၊ အန္တရာယ်ကတယ်ပေါ့၊
အရွယ်လေးကငယ်၊ ဒီအချိန် ရှိမှရှိပါတော့မလား၊
ဘီလူးသရဲတွေ စားပစ်ကုန်ပြီလားမသိတော့ဘူး”

တစ်ညလုံးလဲ အိပ်မပျော်ကြဘူး၊ မနက်
မြို့တံခါးဖွင့်တာနဲ့ ထွက်တော့မယ်လုပ်မှ ကလေး
နန်းတော်ရောက်နေတဲ့အကြောင်း ကြားရလို့
နန်းတော်ကို ပြေးကြည့်တော့ သားနဲ့တွေ့ပါရော။

၁၂၄ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ရှင်ဘုရင်က ကလေးကို ကြည်ညိုလိုက်တာ။

“မင်းကွာ၊ တယ်စွမ်းပါလား၊ အန္တရာယ်ပေးတတ်၊ ရန်လုပ်တတ်၊ နှောင့်ယှက်တတ်တဲ့ ဘီလူးကြီးတွေကတောင်မှ ငါ့နန်းတော် ထဲတန်ခိုးနဲ့ဝင်၊ အင်မတန်မွန်မြတ်တဲ့ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်တွေကို ရွှေခွက်နဲ့ယူကျွေးရပါလား၊ မင်း တကယ်တော်တဲ့ ကလေး”

ဘယ်အပြစ်ပေးလိမ့်မတုန်း၊ ဆုတောင်ချဦးမှာ၊ နမောဗုဒ္ဓဿအစွမ်းက သေးသေးမှမဟုတ်ပဲ။

* * *

ကောင်းတာအကုန်စွန့်ခဲ့ရတာ

အဲဒါနဲ့ ဘုရားသီတင်းသုံးတဲ့ ဝေဠုဝန်
ကျောင်းတော် ခေါ်သွားတယ်။ ကလေးခေါ်တော့
အဖေနဲ့အမေပါ ခေါ်ရတော့တာပေါ့။ ဘုရားထံ
ရောက်တော့ ရှင်ဘုရင်က လျှောက်ထားတယ်။

“မြတ်စွာဘုရား-ဘုရားရှိခိုးတဲ့သူ၊ ဘုရား
အာရုံပြုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အနှောင့်အယှက်မျိုးစုံ
ကင်းပါသလားဘုရား”

“ကင်းတာပေါ့ ဒကာကြီးရယ်။ ဗုဒ္ဓဆိုတာ
ဟိုနားဒီနားက မနေ့တနေ့က ဘွားခနဲပေါ်လာ
တာမှ မဟုတ်ပဲ။ ဗုဒ္ဓစကားလေးတစ်လုံး နှုတ်က
သုံးရပါမယ့်အကြောင်း အနည်းဆုံး ၄-အသချေနဲ့

၁၂၆ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကောင်းတာအကုန်စွန့်ခဲ့ရတာ၊
ကောင်းတဲ့အလုပ် အကုန်လုပ်ခဲ့ရတာ”

ပုထုဇဉ်သဘောက ကောင်းတာလိုချင်တယ်၊
လက်ထဲရောက်တော့ မစွန့်ချင်တော့ဘူး၊ လက်
မလွှတ်ချင်တော့ဘူး၊ ဘုရားအလောင်းဆိုတာ
ကောင်းတာအကုန်စွန့်ရတာ၊ ဗဟိဒ္ဓဆိုတာ
မပြောနဲ့၊ အဇ္ဈတ္တ အသက်ခန္ဓာကိုစွန့်ရတာ၊
အန္တရာယ်ကင်းတာပေါ့”

ဘုရားရှိခိုးရင်၊ တရားအာရုံပြုရင် အရိယာ
သံဃာကို အာရုံပြုရင် ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဖြစ်တိုင်း၊
ဖြစ်တိုင်း ရှုမှတ်နေရင်၊ ဒါမှမဟုတ် ၃၂ ကောဋ္ဌာသ
ပွားများရင်၊ မေတ္တာပွားရင်၊ ကရုဏာပွားရင်
ဘေးရန်မျိုးစုံ လုံခြုံတဲ့အကြောင်း စွမ်းအားတွေရ
တဲ့အကြောင်း ဘုရားက တရားလဲဟောရာရောက်၊
မေးတာကိုလဲ ဖြေရာရောက်အောင် ဟောကြားပေး၊
ဝိပဿနာညာဏ်တွေပြ၊ သစ္စာလေးပါးအမှန်တရား
တွေပြ၊ တရားဟောလိုက်တာ ဖိုးညာဏ်လေးက
နားထောင်ပြီး “တရားက ကောင်းလိုက်တာနော်”

တရားနဲ့ဝေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင်

ဘုရားက သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားကိုပြတော့ ၈ နှစ် ၉ နှစ်အရွယ် ဖိုးညာဏ်ကလေးက ကောင်းလိုက်တာတဲ့၊ သားလေးက ကောင်းတဲ့ အာရုံနဲ့ တရားနာနေတယ်၊ အဖေနဲ့အမေကလဲ စူးစိုက်ပြီးနာနေကြတယ်။

တရားနဲ့ဝေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင် အိပ်ငိုက်မှာပေါ့၊ အိပ်ငိုက်လာမယ်၊ ပျင်းလာမယ်၊ ဘာတဲ့လဲ၊ သစ္စာလေးပါး ဒို့နဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ ဒို့နဲ့ဘာတန်လို့လဲရှိမှာပေါ့၊ ဘုရားက ဆိုင်လို့ဟောတာလေ။

အဲဒါကို ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်ကိုစိုက်လို့၊ ဝိပဿနာ တရားပွားများ နှလုံးသွင်းရင်းနဲ့ ဖိုးညာဏ်လေး တရားနာလိုက်တာ သောတာပန်ဖြစ်သွားတယ်၊ သူ့အဖေနဲ့ သူ့အမေကလဲ

၁၂၈ တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက(ယော)ဆရာတော်

“တရားတွေက တကယ်လက်တွေ့ကြည့်
တော့ တကယ်အေးချမ်းပါလား၊ တကယ်ညဏ်
မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်တော့ တကယ်ကို စိတ်ဝင်စား
စရာချည်းပါလား”

ညဏ်မျက်လုံးဖွင့်ပြီးတော့ တရားနာရင်းနဲ့
လက်တွေ့ ခန္ဓာမှာ ညဏ်ကိုစိုက်ရင်း တရားနာ
လိုက်တာ တရားလဲပြီးရော သောတာပန်ဖြစ်
သွားတယ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်သွားတယ်။

နောက်များမကြာခင် သားကလဲ ကိုရင်ဝတ်၊
အဖေနဲ့အမေကလဲ ရဟန်းပြု၊ ဆက်အားထုတ်၊
ရဟန္တာတွေဖြစ်ကုန်တယ်၊ အဲဒါ နမောဗုဒ္ဓဿ။

အဲသလိုဆို ယခု လှိုင်ရတနာစာသင်တိုက်
အတွင်းမှာ တည်ထားကိုးကွယ်တဲ့ အောင်စကြာ
စေတီတော်မြတ်ကြီးကိုလဲ ဓမ္မနဲ့၊ အသက်၊ ဂုဏ်
သွင်းပြီး ပူဇော်လိုက်ကြတော့ နမောဗုဒ္ဓဿပဲလေ။

ဓမ္မကြောင့်ပဲ ဘုရားကို အာရုံပြုတတ်တာ
ပေါ့၊ ဓမ္မမျက်လုံးမရှိရင် အုတ်ပုံကြီးပဲ မြင်နေကြ
မှာပေါ့၊ ဒါကြောင့် အုတ်ပုံကြီးအနေနဲ့ ခုန
သားအမိ ဆွမ်းကပ်တဲ့ပုံစံမှာ သမီးဆွမ်းကပ်သလို
မဟုတ်ဖူးလေ၊ အရုပ်ကြီးပဲ၊ ဘုဉ်းပေးတာမှ
မဟုတ်ပဲဆိုတာ မရှိတော့ဘူးလေ။

သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားအထိ
အာရုံပြုပြီး ဆွမ်းကပ်တယ်။ သူ့အချိန်နဲ့သူဆွမ်း
ကပ်တယ်။ ဆွမ်းကပ်ရမယ့်ပုံစံနဲ့ပဲ ဆွမ်းကပ်
တယ်။ ဒီပြင် လှူဒါန်းဘွယ်လဲ ထို့အတူပဲပေါ့။
ရှိခိုးတော့လဲ အဲဒီအတိုင်းပဲပေါ့။

အဲသလိုဆိုရင် ဘုရားရှိခိုးရင်...

(၁) ဉာဏ်ကြီးတယ်။

(၂) အပူကင်းစင်တယ်။

အန္တရာယ်မျိုးစုံလွတ်တယ်။

(၃) တန်ခိုးကြီးတယ်။ အရှိန်အဝါကြီးတယ်။

အကြံအစည်တွေအောင်မြင်တယ်။

(၄) ရုပ်အဆင်းလှတယ်။

ကျက်သရေမျိုးစုံတိုးတယ်။

* ပညာကြီးလတ်၊ ဘုရားမြတ်၊

ဆည်းကပ်သူလဲဉာဏ်ကြီးပါ။

* အပူကင်းစင်၊ ဘုရားရှင်၊

ဦးတင်သူလဲအပူကွာ၊

* တန်ခိုးကြီးငြား၊ မြတ်ဘုရား၊

လေးစားသူလဲ တန်ခိုးဖြာ၊

*** ရပ်ဆင်းသပ္ပာယ်၊ အံ့ဩဘွယ်၊
ကိုးကွယ်သူလဲအေးချမ်းပါ။**

ဒါကြောင့် ကတပုညတံ-ပြုအပ်ပြီးသော
ကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကတပုညတံ-
ဗုဒ္ဓကျေးဇူး စွမ်းရည်ထူးကြောင့်၊ ချီးကျူးဘွယ်
ရာ ကောင်းစွာပွားတိုး၊ လူ့တန်ခိုးကို၊ ပဏ္ဍိတာ-
ဘုရားအစရှိသော ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့
သည်၊ ပသံသန္တိ-ကောင်းစွာမသွေ ချီးမွမ်းတော်မူ
ကြလေကုန်သတည်း။

ဤသို့လျှင် နမောဗုဒ္ဓဿတရား နာကြားကြ
ရတဲ့ ဓမ္မသဝနမင်္ဂလာနဲ့ ကောင်းမှုစွမ်းအား မြတ်
တရားတွေကြောင့် ဘေးရန်အပူခပ်သိမ်း လွတ်ငြိမ်း
ကြ၍၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ကြီးပွား တိုးတက်
ပြည့်စုံကြပြီးလျှင် ကျန်းကျန်းမာမာ၊ ချမ်းချမ်း
သာသာ၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ အားကိုးစရာ ကောင်းမှု
ကိုယ်ပိုင်တရား ကြိုးစားနိုင်လွယ်ကြလျက် အပူ
အလွန်ပေါ်လှတဲ့ လောကကြီးမှာ တရားစွမ်းအား
ဖြင့် တစ်ဘဝလုံးတည်ငြိမ်ရင့်ကျက် အေးချမ်းစွာ
နေနိုင်ကြပြီးလျှင် မောင်ဖိုးညာဏ်လေးတို့ မျက်
မှောက်ပြုရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ တရားတော်

မြတ်ကို လွယ်ကူသောအကျင့် လျှင်မြန်သော
အသိဉာဏ်ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက် မျက်မှောက်
ပြုလွယ် ရလွယ်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

* * *

-
 ဗုဒ္ဓဆိုတဲ့စကားက
 နိုးကြားဆိုတဲ့
 အဓိပ္ပာယ်ပြတယ်။
-
 မောဟတည်းဟူသော
 အိပ်ပျော်ခြင်းမှ
 နိုးကြားတော်မူပြီးပြီ၊
-
 ကိလေသာတည်းဟူသော
 အိပ်ပျော်ခြင်းမှ
 နိုးကြားတော်မူပြီးပြီ၊
-
 သတ္တဝါအနန္တ တွေက
 မောဟထဲမှာအိပ်ပျော်လို့
 နေကြတုန်း
-
 ကိလေသာနဲ့
 အိပ်ပျော်လို့နေကြတုန်း။

(ယော)ဆရာတော်

- ★ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်
- ★ သံဃာဂုဏ်တော်နှင့်ပတ်သက်သော
- ★ မေတ္တာတရား၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်
- ★ ဒါန၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိပဿနာ
- ★ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးပေးနှင့်ပတ်သက်သော
(ယော)ဆရာတော်၏ သြဝါဒများကို
တိုရှင်း၊ လိုရှင်း
ဖတ်ရှုမှတ်သား လိုက်နာနိုင်ကြစေရန်

သြဝါဒပဒေသာ

တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက
(ယော)ဆရာတော်

ရွှေစန္ဒာထွန်းစာပေ

မှ

စီစဉ်နေပါပြီ။

ဘဝသံသရာဟူသော ဇာတ်ခုံပေါ်တွင်
သရုပ်ဆောင်ကြရသောအခါ
အသိကွဲပြားစေရန်
အမြင်ကြည်လင်စေရန်
တွေ့သမျှ အာရုံများသည်
နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း
ဒုက္ခလွတ်ကြောင်းဖြစ်စေရန်
ဟောကြားထားသော

ဘဝဇာတ်ခုံ ပုံစံခုံ

တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက
(ယော)ဆရာတော်

ရွှေစန္ဒာထွန်းစာပေမှ ထွက်လာပါတော့မည်
[အသစ်စက်စက်တရားတော်]

ရွှေစန္ဒာထွန်းစာပေတိုက်တွင်
ရရှိနိုင်သောစာအုပ်များ

- (၁) မေတ္တာနှလုံးအလှဆုံး (ယောဆရာတော်)
- (၂) အဆင်းအတက်လမ်းနှစ်ဖက် ။
- (၃) အသိမှန်ကန်အဖိုးတန် ။
- (၄) ကုသိုလ်လည်းရ ဝမ်းလည်းဝ ။
- (၅) ဆင်းရဲ၏နောက်ချမ်းသာရောက် ။
- (၆) စိတ်အေးစရာသာသနာ ။
- (၇) အိမ်တွင်းမဂ္ဂင်လူ့ကျင့်စဉ် ။
- (၈) သမုဒ္ဒရာဝမ်းတစ်ထွာ ။
- (၉) မေတ္တာတရားလူ့စွမ်းအား ။
- (၁၀) ဗုဒ္ဓဘာသာသိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆန်းလွင်
- (၁၁) ဓမ္မဒဿနစာစု ။
- (၁၂) ဘုံစဉ်စံ ဘဝလမ်းပြဒဿန ။
- (၁၃) ကုသိုလ်ဆောင်ရာ
မြတ်ချမ်းသာ တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ
- (၁၄) ဒေသစာရီဝေသာလီ ပါရဂူ
- (၁၅) ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာနှင့်
စကြဝဠာသီအိုရီ ဦးလှသိန်းထွဋ်

ဆက်လက်ထွက်ရှိလာမည့်စာအုပ်များ

စိတ်စွမ်းရည်	(ယော)ဆရာတော်
ပညာလမ်းပြလူ့အလှ	။
အပေါင်းလက္ခဏာ	။
ဘဝဇာတ်ခုံပုံစံစုံ	။
ဩဝါဒပဒေသာ	။
ကိုယ့်ဝန်ကိုယ်ထမ်းလူ့အစွမ်း	။
အဆိုးကိုရှောင် အကျိုးဆောင်	။
အသီးတစ်ရာအညှာတစ်ခု	။
တရားပြည့်ဝ အရိပ်ရ	။
ဘဝတစ်ခေါက် ခဏရောက်	။
ဘဝလမ်းညွှန်	မောင်ကြာညို

မှာကြားနိုင်ပါသည်

ရွှေစန္ဒာထွန်းစာပေ

အမှတ် ၉၆(မြေညီ) ၃၈လမ်း

ရန်ကုန်မြို့။

☎ ၀၁-၂၄၃၈၇၀

မေတ္တာတရား လူ့ခွဲမ်းအား

တိပိဋကဓရ-ဓမ္မဘလ္လာဂါရိက
(ယော)ဆရာတော်

